
❖ መጽሐፈ ድጓ ዘቅዱስ ያፌድ ❖ በግእዝና በአማርኛ

አዘጋጅ፡- በትረ ማርያም አበባው ካሣ
(የመጻሕፍተ ሊቃውንት፣ የመጻሕፍተ ብሉያትና የመጻሕፍተ መነኩሳት ትርጓሜ መምህር)
ሐምሌ ፳፯፣ ፳፻፲፭ ዓ.ም

ድን ዘዮሐንስ

♥መቅደመ ድን♥

ኢትዮጵያና የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን በዓለም ከሚታወቁባቸው በርካታ ድንቅ ነገሮች አንዱ የቅዱስ ያሬድ አክሱማዊ ዜማ ነው። የቅዱስ ያሬድ ዜማ በዮዲትና በግራኝ አማካኝነት በኢትዮጵያ ክርስቲያኖች ላይ በደረሰው ስደትና ሞት ምክንያት መጠነኛ ለውጥ ተከሥቶበታል። በተከሠተው ስልተ ድምፅ ምክንያት የአጫብር፣ የቤተልሔም፣ የቆማ፣ የወንጨር፣ የተጉለት ዜማ እየተባለ ተለይቷል። የአጫብር ድን የምስክር መምህር ስያሜው ሊቀ ማእምራን ሲሆን የቤተልሔም ድን ምስክር መምህር ደግሞ ስያሜው ሊቀ ምሁራን ነው። ድን የሚለው ቃል ን ሲላላ የቤተክርስቲያን ትጥቋ መቀነቷ ማለት ነው። በትግርኛ ድንፅ ማለት መዝሙረ ኀዘን ሰቆቃው (ሙሾ) ማለት ነው። ድንን የደረሰው ቅዱስ ያሬድ ነው። የቅዱስ ያሬድ አባቱ አዳም፣ እናቱ ታውክልያ ይባላሉ። ሚያዝያ 5 ቀን በ505 ዓ.ም በአክሱም ከተማ ተወለደ። የቅዱስ ያሬድ የዘር ሐረግ አለቃ ልሳነ ወርቅ በጻፉት ጥንታዊ ሥርዓተ ማኅሌት ዘቅዱስ ያሬድ እንደሚከተለው ይገልጽታል። በእስራኤል ሀገር ከነበረው ከሊቀ ካህናቱ ከሳዶቅ እንደሚመዘገብ ይገልጻሉ። በቅደም ተከተል እንደሚከተለው ነው።

1. ሊቀ ካህናት ሳዶቅ
2. አዛርያ
3. ሳዶቅ
4. ሌዊ (በግዑ)
5. ሕዝበ ራእይ
6. ሕዝበ ዋሂ
7. አኪን
8. ስምዖን
9. እንበረም
10. ኢታምር
11. አብዩድ
12. ታውክልያ

13. ያሬድ

ቅዱስ ያሬድ ከእናቱ ወንድም (ጌዴዎን) ሲማር ትምህርት አልገባው አለ። በዚህ ምክንያት መምህሩ ጌዴዎን ስለሚቆጣውና ስለሚገርፈው መታገሥ ተስኖት ከወላጆቹ ቤት ወጥቶ ማይ ኪራህ ወደምትባል ቦታ ሄዶ ተደበቀ። ያሬድ በተደበቀበት ቦታ ወደ አንዲት ዛፍ ሥር ተጠግቶ እያለቀሰ ሳለ አንድ ትል አየ። ትሉም ወደላይ እወጣለሁ እያለ ከማዕከሉ ሲደርስ ይወድቅ ነበር። እንደዚህ እየሆነ ለስድስት ጊዜያት ያህል በተደጋጋሚ ሲወጣና ሲወርድ ከቆየ በኋላ በሰባተኛው ትሉ ከዛፍ ላይ ወጥቶ የዛፉን ፍሬና ቅጠል መብላት ሲጀምር ተመለከተ። ይህን ተመልክቶ ወደ መምህሩ ተመልሶ ተማረ። በአጭር ጊዜም መጻሕፍተ ብሉያትን መጻሕፍተ ሐዲሳትን ተማረ። ድን በአራት ትልልቅ ክፍሎች ይከፈላል። እነዚህም ድን ዘዮሐንስ፣ ድን ዘአስተምሕሮ፣ ድን ዘፋሲካ፣ ጾመ ድን ናቸው። የእያንዳንዱ ወቅት ስያሜ እንደሚከተለው ነው።

፩. ዘመነ ዮሐንስ (ከመስከረም 1-7)

፪. ዘካርያስ (መስከረም 8)

፫. ዘመነ ፍሬ (ከመስከረም 9-15)

፬. ዘመነ መስቀል (ከመስከረም 16-25)

፭. ዘመነ ጽጌ (ከመስከረም 26- ኅዳር 5)

፮. ዘመነ አስተምሕሮ (ከኅዳር 6- ታኅሣሥ 6)

፯. ዘመነ ስብከት (ጀማሪ ከታኅሣሥ 7-13)

፰. ዘመነ ብርሃን (ከስብከት መጨረሻ ጀምሮ)

፱. ዘመነ ኖላዊ (ከብርሃን መጨረሻ ጀምሮ)

፲. ዘመነ መርዓዊ (ታኅሣሥ 27)

፲፩. አማኑኤል (ታኅሣሥ 28)

፲፪. ዘመነ ልደት (ከታኅሣሥ 29- ጥር 9)

፲፫. ናዝሬት (ከጥር 7-9)

፲፬. ገሐድ (ጥር 10)

፲፭. ዘመነ ጥምቀት (ከጥር 11- ጾመ ነነዊ)

፲፮. ዘመነ መርዓዊ (ከዐቢይ ጾም በፊት ሳምንቱ)

፲፯. ዘመነ ጾም (ከዐቢይ ጾም እስከ ትንሣኤ)

፲፰. ዘመነ ትንሣኤ (ከትንሣኤ እስከ ዕርገት)

፲፱. ዘመነ ዕርገት (ከዕርገት እስከ ጳራቅሊጦስ)

፳. ዘመነ ጳራቅሊጦስ (ከጳራቅሊጦስ-ሰኔ 16)

፳፩. ዘመነ አስተምሕሮ (ከሰኔ 17-25)

፳፪. ሰኔ 26-ሐምሌ 18 (ደመና፣ ዘርዕ፣ ዝናም)

፳፫. ሐምሌ 19-ነሐሴ 9 (መብረቅ፣ ባሕር..)

፳፬. ነሐሴ 10-27 (ዐይነ ኩሉ፣ ዕጉሉ ቋፃት...)

፳፭. ነሐሴ 28-ጳጉሜን 5 (ጎሕ፣ ነግሕ፣...)

ይዘመራሉ። አስተምሕሮ ማለት ይቅር ማለት፣ ይቅርታን ከፈጣሪ ዘንድ መጠየቅ መማለድ ሲሆን ዘመነ አስተምሕሮ ማለት የይቅርታና የምሕረት ዘመን እንዲሁም የምሕላ ዘመን ማለት ነው። አስተርእዮ ማለት ደግሞ መገለጥ ማለት ነው። ዘመነ አስተርእዮ ማለት እግዚአብሔር ወልድ ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው ሆኖ በዚህ ዓለም በግልጥ በሰዎች መካከል እየተመላለሰ የታየበት ዘመን ማለት ነው።

ድን ዘዮሐንስ

(ቅዱስ ያፌድ ባማረ የቋንቋ አገላለጽ መጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተጠቀሰውን ትምህርት ይገልጻል። ቀጥታ ከመጽሐፍ ቅዱስ የሚጠቅሳቸው ጥቅሶች ብዙ ናቸው። ልዩ አገላለጽ ያላቸውን ብቻ እየለየን እናቀርባለን። ትርጉሙ ቃል በቃልና አልፎ አልፎ ደግሞ ዐውድ ተኮር ነው)።

ጭነገረ ክርስቶስ

ቅዱስ ያፌድ ዮሐንስ መጥምቅን ጠቅሶ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ሕይወት፣ ፀሐይ፣ ንጉሥ፣ ብርሃን፣ ቸር፣ ቃል፣ ሊቅ እያለ ባማረ ሥነ ጽሑፉ ገልጾታል። ቀጥታ ወደሊቁ አገላለጽ እንሂድ።

ጭነገረ ክርስቶስ፦ ዮሐንስ መጥምቅ ክርስቶስን ባየው ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። ካህን ዮሐንስ ብርሃን ክርስቶስን ባየ ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። ሰማዕት ዮሐንስ ሕይወት ክርስቶስን ባየው ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። መምህር ዮሐንስ ንጉሥ ክርስቶስን ባየው ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። ድንግል ዮሐንስ ክርስቶስ ቃልን ባየው

ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። የተመረጠ የሐንስ ፀሐይ ክርስቶስን ባየ ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። መምህር የሐንስ ቸር ክርስቶስን ባየ ጊዜ እነሆ [የእግዚአብሔር] በግ አለ። (#በግእዝ፦ ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ መጥምቅ ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ሊቅ። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ካህን ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ብርሃን። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ሰማዕት ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ሕይወት። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ሰንኮሪስ ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ንጉሥ። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ድንግል ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ቃል። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ ኅሩይ ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ፀሐይ። ነዋ በግዑ ይቤ የሐንስ መምህር ሶበ ርእዮ ለክርስቶስ ንጋር)።

ቤተክርስቲያን፦ ቤተክርስቲያን ወደ የሐንስ ክርስቶስ አንተ ነህን ስትል አሰምታ ተናገረች። እርሱን እኔስ ክርስቶስን አይደለሁም አላት። (#በግእዝ፦ ጸርሐት ቤተክርስቲያን ንበ የሐንስ ወትቤሎ አንተኑ ክርስቶስ ወይቤላ አንሰ ኢኮንኩ ኪያሁ)

●የሐንስ መጥምቅ●፦ የሐንስ ሆይ ንዑድ ክቡር ነህ። መታሰቢያህ በርእሰ ዐውደ ዓመት ተጻፈ። በረከትህን እነሆ ዘንድ ባርከኝ። [እግዚአብሔር] ሰላምን እሰብክ ዘንድና በውሃ አጠምቅ ዘንድ [እኔን የሐንስን] ላከኝ። ጌታውን መራ ወደ ዮርዳኖስም አደረሰ በዚያም የሐንስ ፈጽሞ ተደሰተ። መካን ኤልሳቤጥ ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ ጌታውን ያወቀ ድንግል የሐንስን ወለደች። የሐንስ ኢየሱስን በዮርዳኖስ ወንዝ አጠመቀው። ወንጌላዊና ክቡር የሆንክ የሐንስ ሆይ የመሸራው ክርስቶስ ሚዜና በሥጋ ደግሞ ዘመዱ ተባልክ። በገዳም የሚናገር፣ ልባቸው ሰነፍ የሆኑ ሰዎችን በመንፈስ ብልህ የሚያደርግ፣ መምህር ክርስቶስን ያጠመቀ ካህን የሐንስ በእውነት ከመላእክት ይበልጣል። የሐንስ ሆይ የግንብ ቤቶችን ንቀህ በሰማያት ያለ ቤትን በማሰብ ልብስህን የግመል ጸጉር አደረግህ። የሐንስ ስለብርሃን ሰማዕት ይሆን ዘንድ መጣ። የእውነት ብርሃን የተባለውም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ ብፁዕ አንተ የሐንስ። ውስተ ርእሰ ዐውደ ዓመት ተጽሕፈ ተዝካርክ። ባርከኒ እንሣእ በረከተክ። [ይቤ የሐንስ] ፈነወኒ ኪያየ እስብክ ሰላመ ወአጥምቅ በማይ። እግዚኡ መርሐ ዮርዳኖስ አብጽሐ ወበህየ የሐንስ ፍጹመ ተፈሥሐ። መካን ተበኩረት የሐንስህ ድንግል እምከርሠ እሙ እግዚኡ ዘአእመረ። አጥመቆ የሐንስ ለኢየሱስ በፈለገ ዮርዳኖስ። የሐንስ ክቡር ወንጌላዊ ገዳማዊ አርኩ ለመርዓዊ ወአዝማዱ በሥጋ ተሠመይክ። በገዳም ነባቢ፣ አብዳነ ልብ በመንፈስ አጥባቢ፣ የሐንስ ካህን ዘአጥመቀ ረቢ፣ አማን እመላእክት የዐቢ። አብያተ ዘውቅሮ መኒነክ በተዘክሮ ማኅደር ዘበሰማያት ጸጉረ ገመል ረሰይክ አራዘክ። የሐንስ መጽአ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን ውብርሃነ ጽድቅስ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ)።

መስከረም ፪ ወዘተከዚ

እነገረ ክርስቶስ ለሁሉ የሚያበራ የእውነት ፀሐይ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ኢየሱስ የሐንስን በውሃ አጥምቀኝ አለው። የሐንስም ኢየሱስን [አንተን] ማጥመቅ እንዴት ይቻለኛል አቤቱ አንተን ምን ውሃ ይሸከምሃል አለው። ኢየሱስም የሐንስን እኔ ካልተጠመቅሁ ውሃ አይቀደስም አለው። የሐንስም ኢየሱስን አጠመቀው። [ሲያጠምቀውም] በኢየሱስ ራስ ላይ ውሃዎች ፈሉ።

በጥምቀቱ ውሃ ተቀደሰ። የእርሱንም የምስጋናውን ክብር አየን። በዮርዳኖስ ወንዝ ያጠምቀው ዘንድ ኢየሱስ ከገሊላ ወደ ዮሐንስ ሔደ። (#በግእዝ፦ ፀሐየ ጽድቅ ዘያበርህ ለኩሉ ክርስቶስ። ይቤሎ ኢየሱስ ለዮሐንስ አጥምቀኒ በማይ። ይቤሎ ዮሐንስ ለኢየሱስ እፎኑ እክል አጥምቆተክ ዓይኑ ማይ እግዚአ ይጸውረክ። ይቤሎ ኢየሱስ ለዮሐንስ ኢይትቂደስ ማይ ለእመ ኢተጠመቁ አነ። አጥመቆ ዮሐንስ ለኢየሱስ ፈልሐ ማያት ዲበ ርእሱ ወተቀደሰት ማይ በጥምቀቱ ወርኢነ ብዕለ ስብሐቲሁ። ሐረ ኢየሱስ እምገሊላ ኀበ ዮሐንስ ከመ ያጥምቆ በፈለገ ዮርዳኖስ)።

✿ሰማዕት✿፦ ሰማዕት ወደርስታቸው [ወደ መንግሥተ ሰማያት] ተሻገሩ። በብዙ ትዕግሥት ጌታቸውን [እግዚአብሔርን] ደስ ያሰኙት ሰዎች በሰላም ወደ ሀገራቸው [መንግሥተ ሰማያት] ገቡ። ጸሎታቸውን ሰማቸው ሰማዕት ተስፋቸውን አገኙ። [በመልካም] ተጋድሏቸውና በትዕግሥታቸው ሰማዕት ተስፋቸውን አገኙ። ሕግህን የሚጠብቁና በልጅህ በክርስቶስ የታመኑ ተስፋቸውን አገኙ። ምድርንም [መንግሥተ ሰማያትንም] በደማቸው ገንዘብ አደረጉ። (#በግእዝ፦ ዐደዉ ሰማዕት ውስተ ርስቶሙ። በሰላም ቦኡ ሀገሮሙ እለ አሥመርዎ ለእግዚአሙ በብዙኅ ትዕግሥት። ሰምዖሙ ጸሎቶሙ ሰማዕት ረከቡ ተስፋሆሙ። በገድሎሙ ወበትዕግሥቶሙ ሰማዕት ረከቡ ተስፋሆሙ። ለእለ የዐቅቡ ሕገክ ወነሥኡ ተአሚኖሙ ክርስቶስህ ወልደክ አድምዑ ተስፋሆሙ ተሳየጡ ምድረ በደሞሙ)።

✿ካህናት✿፦ መልካም አገልግሎትን ለሚያገለግሉ ለካህናት እጥፍ ክብር ይገባቸዋል። ዐይን ያላየውን ጆሮም ያልሰማውን [መንግሥተ ሰማያትን] ይሰጣቸዋል። ሀገርም በጸሎታቸው ትጠበቃለች። የእስራኤል አምላክ ታቦት መሪ ሆናቸው ካህናት [ዮርዳኖስን] ተሻግረው በምድረ ከነዓን ሁሉ ተመላለሱ። የብርሃን ልጆች ካህናት ንዑዳን ክቡራን ናቸው። በሃይማኖት ከጦርነት ዳኑ። (#በግእዝ፦ ለካህናት ለእለ ይትለክኩ ሠናየ መልእክተ ምክብዒተ ክብር ይደልዎሙ። ዘዐይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዐ የዐሥዮሙ። ወትትዐቀብ ሀገር በጸሎቶሙ። ዐደዉ ካህናት ወአንሶሰዉ ውስተ ኩሉ ብሔረ ከነዓን። ታቦተ አምላክ እስራኤል መርሐ ኮነቶሙ። ብፁዓን እሙንቱ ካህናት ውሉደ ብርሃን በሃይማኖት ድኅኑ እምኩናት)።

✿ዮሐንስ መጥምቅ✿፦ በዮርዳኖስ በውሃ ያጠምቀው ዘንድ ከእናቱ ማሕፀን ጀምሮ ካህን በማድረግ ዮሐንስን እግዚአብሔር ከፍ ከፍ አደረገው። ዮሐንስ ኢየሱስን በዮርዳኖስ ወንዝ አጠመቀው። ሰንበትን የቀደሰ [የክርስቶስን] የማትዳሰስ ራሱንም ዳሰሰው። ዮሐንስ ከሌሎች [ነቢያት] በበለጠ የአብ ቃል ከሰማይ ወረደ እያለ ነገርን [ትንቢትን] ተናገረ። የዮርዳኖስ ወንዝ ከመለኮት ግርማ የተነሣ ታወከ። ዮሐንስ [ክርስቶስን] ካጠመቀ በኋላ ራሱ ተጠመቀ። (#በግእዝ፦ አዕበዮ እግዚአብሔር ለዮሐንስ እምክርሠ እሙ ካህነ ረሰዮ ከመ ያጥምቆ በማይ በዮርዳኖስ። አጥመቆ ዮሐንስ ለኢየሱስ በፈለገ ዮርዳኖስ ወገሠሦ እንተ ኢትትገሠሥ ርእሶ ለዘቀደሳ ለሰንበት። ዮሐንስ አኅድአ እምካልኣኒሁ አንህ ወክሐ እንዘ ይብል እምላዕሉ ወረደ ቃለ አብ ወተሐውክ ማየ ዮርዳኖስ እምግርማ መለኮት። እምድኅረ አጥመቀ ለሊሁ ተጠምቀ)።

❖ዘዘወትር❖

ነገረ ክርስቶስ፦ ሰማያዊ ጌታ በመሬታዊ [የሐንስ] እጅ ተጠመቀ። የሐንስ በዮርዳኖስ ያጠመቀውን ክርስቶስን እናምናለን። ኢየሱስ የሐንስን ውሃ ተቀድሶ ለሰው ልጆች መድኃኒት ይሆን ዘንድ በውሃ አጥምቀኝ አለው። የሐንስም ሌላውን ሳጠምቅ በስምህ አጠምቃሁ አንተን በማጠምቅ ጊዜ አቤቱ ምን እላለሁ አለው። [ጌታም] ብርሃንን የሚገልጥ የቡሩኩ የአብ ልጅ የእግዚአብሔር ልጅ ሆይ ይቅር በለኝ በል አለው። የሐንስ ኢየሱስን እንዳጠመቀው እናምናለን። (#በግእዝ፦ ተጠምቀ ሰማያዊ በእደ መሬታዊ። ነክምን ክርስቶስህ መድኃኒ ዘየሐንስ አጥመቆ በዮርዳኖስ። ይቤሎ ኢየሱስ ለየሐንስ አጥምቀኒ በማይ ከመ ይትቀደስ ማይ ወይኩን መድኃኒተ ለውሉደ ሰብእ። አበዮ የሐንስ ወይቤሎ ባዕደ ሶበ አጠምቅ በስምክ አጠምቅ ወኪያክ ሶበ አጠምቅ እግዚአ ምንተ እብል። ወልዱ ለቡሩክ ከሃቴ ብርሃን ወልደ እግዚአብሔር ተሣህለኒ በል። ነክምን ከመ አጥመቆ የሐንስ ለኢየሱስ)

የሐንስ መጥምቅ፦ ብርሃንን የምትሰብክ ሰማዕት የሐንስ ሆይ ጸሎትህ መድኃኒትና መጠጊያ ይሁነን። ከፈተናም ያድነን ይርዳንም። ቅዱሳት እጆችህ ሰማያዊ ሙሽራን ያጠመቁ የሐንስ ሆይ ንዑድ ክቡር ነህ። የሐንስ ከነቢያት በኋላና ከወልድ መምጣት በፊት የኃጢአታቸውን ቤዛ በውሃ አጠምቅ ዘንድ ተላክሁ ብሎ አስምቶ ተናገረ። ከፍ ብሎ የሚበር ከሌዊ ወገን የተወለደ ካህንና ነቢይ ብርሃንን የሚሰብክ የሐንስ በውሃ ያጠምቅ ዘንድ ተላክ። የሙሽራው ሚዜ የተከበርክ የሐንስ ሆይ መምጣቱን ትናገር ዘንድ ቃል ላከህ። (#በግእዝ፦ ሰባኬ ብርሃን የሐንስ ሰማዕት ጸሎትክ መድኃኒት ፀወነ ይኩነነ ይርድክነ ወያድኀነነ እመንሱት። ብፁዕ አንተ የሐንስ እደዊክ ቅዱሳት እለ አጥመቃሁ ለመርዓዊ ሰማያዊ። ጸርሐ የሐንስ ወይቤ ድኅረ እምነቢያት እምቅድመ ምጽአተ ወልድ አነ ተፈኖኩ ቤዛ ኀጢአቶሙ አጥምቅ በማይ አንሰ ተፈኖኩ። ዘእምነገደ ሌዊ ካህን ወነቢይ የሐንስ ክቡር ዘልዑለ ይሠርር ተፈነወ ያጥምቅ በማይ ሰባኬ ብርሃን። የሐንስ ክቡር አርኩ ለመርዓዊ ምጽአቶ ትዜኑ ፈነወክ ቃል)።

ትርጓሜ፦ ይቅርታና ቅንነት ተገናኙ። እውነትና ሰላም ተስማሙ። ይቅርታ የተባለ ከሰማያት የወረደ ክርስቶስ ነው። ቅንነት የተባለ ደግሞ ከምድር የተገኘ የሐንስ ነው። (#በግእዝ፦ ሣህል ወርትዕ ተራከባ ጽድቅ ወሰላም ተሰዐማ። ሣህልስ ክርስቶስ ውእቱ ዘወረደ እምሰማያት ወርትዕስ የሐንስ ውእቱ ዘሠረፀ እምድር)።

●ዘዘርያስ●

ዘዘርያስ፦ አንተም ሕፃን የልዑል ነቢይ ትባላለህ ብሎ ዘዘርያስ በልጁ ላይ ትንቢት ተናገረ። ከካህኑ ዘዘርያስ ወገብ ኮከብ ወጣ። (#በግእዝ፦ ተነበየ ዘዘርያስ ላዕለ ወልዱ የሐንስ ወይቤ ወአንተኒ ሕፃን ነቢያ ልዑል ትሰመይ። እምሐቋ ዘዘርያስ ካህን ኮከብ ሠረቀ)።

የሐንስ መጥምቅ፦ የሐንስ ማለት ትርጉሙ ደስተኛ ልጅ ማለት ነው። (#በግእዝ፦ የሐንስ ብሂል ፍሡሕ ወልድ ብሂል በትርጓሜሁ)።

ትርጓሜ፦ አቤቱ ከጥልቁ ልቤ ጠራውህ። ከጥልቁ ማለት ከልብ ሥር ማለት ነው። (#በግእዝ፦ እማዕምቀ ልብየ ጸዋዕኩክ እግዚአ፡ እማዕምቀ ብሂል እምሥርወ ልብ ብሂል)

ዘፍሬ ሰንበት

✠እግዚአብሔር✠፦ ቸርና ባዕለጸጋ አቤቱ ሁሉ አለህ። ሥውር መዝገብ ከአንተ ዘንድ አለ። ከቤትህ በረከት ለሁሉ ትመግብ ዘንድ እንማልድህለን። የሰንበት ጌታዋ ሆይ ለአንተ ምስጋና ይገባል። ክረምትንና በጋን በየወገኑ ሁሉንም በጊዜው ጊዜ ሠራ። የዱር እንስሳትና የሰማይ ወፎች እንዲሁም የባሕር ዓሣዎች እርሱን ያመሰግናሉ። አቤቱ ፍጥረት ሁሉ ወደ አንተ ያንጋጥጣሉ። ለሁሉ የሚሰጥ ለሁሉ የሚበቃ እግዚአብሔር ስሙ ይመስገን። [አቤቱ] አንተ በሰማይ አለህ፤ አንተ በምድር አለህ። ከአንተ በቀር ሌላ አምላክ የለም። [እግዚአብሔር] በየዓመቱ ክረምትን ያገባል። የተራበች ሰውነትን ያጠግብ ዘንድ ከምድር በረከትን ከሰማይ ዝናማትን ይሰጣል ምሕረትንም ያደርጋል። [አቤቱ] የተራበች ሰውነት እየጠገበች ታመሰግንሀለች። እግዚአብሔርን መፍራት የእውነት ፍሬ ነው። እንደ አምላካችን ይቅር ባይና ታጋሽ ማን አለ? ዝናምን በጊዜው ይሰጣል። የምድርን ፍሬም ባርኮ አሳምሮ እንዲያፈራ ያደርጋል። (#በግእዝ፦ ባዕል ወኄር ኩሉ ብክ መዝገብ ኅቡዕ ኅቤክ ሀሎ። ናስተበቁዐክ ትሴሲ ለኩሉ እምጠለ ቤትክ። ስብሐት ለክ እግዚአ ለሰንበት። ኩሎ ሠርዐ በዕድሜሁ ክረምተ ወሐጋየ ዘበበዘመዱ። እንስሳ ገዳምኒ አዕዋፈ ሰማይኒ ወዓሣተ ባሕርኒ ኪያሁ ይሴብሐ። ወኩሉ ፍጥረት ያንቀዕድዉ ኅቤክ እግዚአ። ይትአኩት ስሙ ለእግዚአብሔር ዘይሁብ ለኩሉ ወየአክል ለኩሉ። አንተ በሰማይ ወአንተ በምድር አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌክ። ያርት ክረምተ በበዓመት። ይገብር ምሕረተ እምሰማይ ይሁብ ዝናማተ ወእምድር በረከተ ከመ ያጽግብ ነፍስ ርኅብተ። ነፍስ ርኅብት እንተ ጸግበት ተአኩተክ። ፍሬ ጽድቅ ፈሪህ እግዚአብሔር። ወመኩ መሐሪ ወመስተዓግሥ ከመ አምላክነ ያሠምር ወያፈሪ ወይባርክ ፍሬሃ ለምድር ወይሁብ ዝናመ በጊዜሁ)።

✠ጸሎት✠፦ በመጀመሪያ ሣርን በኋላ ሰብልን አቤቱ የምድርን ፍሬ ባርክ። (#በግእዝ፦ ቀዳማዊ ሣዕረ ደጋራዌ ሰብለ እግዚአ ባርክ ፍሬሃ ለምድር)።

፲ መልካም ሥራ፤፡ ጌታችን የሕይወት ፍሬን ልቀሙ የመድኃኒት ቦርቦርቴንም [የራስ ቍርን] ተቀዳጁ አለ። መልካም መሥራትን ተማሩ። ሰላምን ፈልጓት [ሿት]። (#በግእዝ፦ ይቤ እግዚእነ እርሩ ለክሙ ፍሬ ሕይወት ዘጽድቅ ተቀጸሉ ጌራ መድኃኒት። ተመሀሩ ገቢረ ሠናይ። ኅሥዋ ለሰላም)።

✠ሰንበት✠፦ [እግዚአብሔር] ሰውን በመውደዱ ሰንበትን ሠራ። ሰውን የሚወድ ክርስቶስ ሰንበትን ለዕረፍት ሠራልን። ስለ ሰው ብሎ ሰንበትን ሠራልን። እግዚአብሔር ሰንበትን አከበራት። ሰማይንና ምድርን ፈጥሮ ከሥራው ሁሉ በእርሷ አርፏልና። (#በግእዝ፦ ሠርዐ ሰንበተ በእንተ አፍቅሮተ ሰብእ። ሠርዐ ለነ ሰንበተ ለዕረፍት መፍቀሬ ሰብእ ክርስቶስ። እስመ

በእንተ ሰብእ ሠርዐ ሰንበተ። ቀደሳ እግዚአብሔር ለሰንበት እስመ ባቲ አዕረፈ እምኩሉ ግብሩ ሰማየ ወምድረ ፈጢሮ)።

ጥቅርጻማ፦ በዕለተ ሰንበት ኢየሱስ ሐዋርያትን እንዲህ ብሎ አስተማራቸው። እነሆ ዘሪ በመልካም መሬት ሊዘራ ወጣ። [ያም መሬት] እጥፍን መቶን አፈራ። ባለ ስልሳ ያፈራ አለ ባለሠላሳ ያፈራ አለ። ዘሪውም ካህን ነው። እርሻውም ዓለም ነው። (#በግእዝ፦ ምህሮሙ ኢየሱስ ለሐዋርያቱሁ እንዘ ይብል በዕለተ ሰንበት ናሁኬ ወፅኦ ይዝራዕ ዘይዘርዕ ውስተ ምድር ሠናይ። ፈረየ አመዐተ ወአመክበበ ቦ ዘ፳ ወቦ ዘ፱። ዘራዲሁሰ ካህን ውእቱ ወገራህቱኒ ዓለም ውእቱ)

ዘዘወትር

ጆምስጋናጆ፦ ለእርሱ ምስጋና የሚገባው እግዚአብሔርን ፈጽማችሁ አመስግኑት። (#በግእዝ፦ አእኩትዎ ወሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ለዘሎቱ ይደሉ ስብሐት)።

ጽእግዚአብሔርጽ፦ እግዚአብሔር ሰማይ ዝናምን ይሰጥ ዘንድ፣ ምድርም ታርሳ የበረከት ፍሬን ትይዝ ዘንድ፣ ምድርም በየወገኑ ታስገኝ ዘንድ አዘዘ። የልቡናችንን ዓይን ይገልጽልን ዘንድ እንግዲህ የክርስቶስን መንፈስ እንቀበል። እርሱ ነጻነትን ሰብኮልናልና። [ጌታ ሆይ] ያዘኑትን የምታረጋጋ፣ ሰላምን የምትሰጥ፣ ለሚያምን ደስታ የሆንክ፣ ተስፋ ለቆረጡት ተስፋቸው፣ የተራቡትን የምታጠግባቸው፣ ለተራቆቹት ልብሳቸው የማትጠፋ ብርሃን [አንተ] ነህ። (#በግእዝ፦ ሰማይኒ ይሁብ ዝናመ ወምድርኒ ተሐሪሳ ትነሥእ ፍሬ በረከት ታውፅእ ምድር ዘበበዘመዱ አዘዘ እግዚአብሔር። ንትወክፍ እንክ መንፈሶ ለክርስቶስ ከመ ይክሥት አዕይንተ አልባቢ እስመ ውእቱ ሰበክ ለነ ግዕዛነ። ናዛዜ ኅዙናን ወሀቤ ሰላም ፍሥሐ ለዘየአምን ተስፋሆሙ ለቅቡዓን መጽገቢ ለርትባን ልብስ ለዕሩቃን ዘኢትጠፍእ ብርሃን)።

ጸመስከረም ፲፩ ዘፋሊለደስ

ቅዱስ ፋሊለደስ፦ ፋሊለደስ ሆይ በሞትህ ምስጋናን ያመሰግኑ ዘንድ የበኩር [ክርስቶስ] ማኅበር መሰብሰብን ተሰበሰቡ። ስለዚህም ቤተክርስቲያን ከከበሩ በዓላት አልቃ በጥበብና በእውቀት፣ በጸናጽልና በከበሮ በዓልህን ታከብረዋለች። ፋሊለደስ ሆይ ወደ አባትህ ወደክርስቶስ ለምንልን። ፋሊለደስ ለልጆቹ ሁሉ በሥጋችሁ ትሞቱ ዘንድ አላችሁና አትፍሩ አላቸው። ነገሥታት እጆቻችሁን እግሮቻችሁን በማሰሪያ [በዛንጅር] ቢያሥሯችሁ፤ አጥንታችሁ እስኪታይ በመግረፊያ ጀርባችሁን ቢገርፏችሁ፤ በብረት አልጋ በእሳት ውስጥ ቢያስተፏችሁ፤ በብረት ምጣድ ቢያበስሏችሁ፤ የፈላ እርሳስን ከሙጫ ጋር አድርገው ቢያጠጧችሁ፤ በመስቀል ቢሰቅሏችሁ በችንካር ቢቸነክሯችሁ፤ ሰውነታችሁን በማረሻ ቢቀዷችሁ፤ አንገታችሁን በሰይፍ ቢቆርጧችሁ አትፍሩ አላቸው። [ፋሊለደስ ሆይ] በበዓልህ ማሕሌት የቆሙ ካህናት፣ ስምህን የጠሩ መታሰቢያህን ያደረጉ ኃጥኣን በኪዳንህ ይጸድቃሉ። [ፋሊለደስ ሆይ] መታሰቢያህን ያደረገ ስምህን የጠራ አማኝ በመንግሥተ ሰማያት ከአንተ ጋር ይነግሣል። ፋሊለደስ ተጋድሎን

በተጋደለ ጊዜ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት ከእኔ ጋር ትነግሣለህ አለው። (#በግእዝ፦ ማኅበረ በኩር አማኅበሩ አማኅብሮ። በሞትክ ፋሲለደስ ይዘምሩ ዘምሮ። ወበእንተዝ ፈድፋደ ለበዓልክ ታክብሮ። እምበዓላት ክቡራት በጸናጽል ወበከበሮ። ቤተክርስቲያን በጥበብ ወበእእምሮ። ሰአል ለነ ፋሲለደስ ንበ አቡክ ክርስቶስ። ኢትፍርሁ ይቤሎሙ ፋሲለደስ ለደቂቁ ኩሎሙ ትሙቱ በሥጋክሙ። እመኒ ነገሥት እደዊክሙ ወእገሪክሙ በመዋቅሕት ሞቅሑክሙ ኢ በአስዋጥ ቀሰፉ ዘባነክሙ እስከ ይትረክይ አፅምክሙ ኢ በአራተ ሐዲን ውስተ እሳት አስከቡክሙ ወበጤገን ዘብርት አብሰሉክሙ ኢ ምስለ ዝፍት ወፒሳ ለጉርዔክሙ ፍሉሐ አረር አስተዩክሙ ኢ በመስቀል ሰቀሉክሙ ወበቅንዋት ቀነዉክሙ ኢ በሞሰርት ሰተሩ አባለክሙ ወበሰይፍ መተሩ ክሳደክሙ ኢትፍርሁ ይቤሎሙ። ይጸድቁ ኃጥኣን በኪዳንክ እለ ገብሩ ተዝካረክ ወጸውኡ ስመክ ወሐለዩ ካህናት ማሕሌተ በበዓልክ። በመንግሥተ ሰማያት ይነግሥ ምስሌክ ምእመን አመ ገብረ ተዝካረክ ወጸውኡ ስመክ። በመንግሥተ ሰማያት ትነግሥ ምስሌዩ እግዚአብሔር ይቤሎ ለፋሲለደስ አመ ተጋደለ ተጋድሎ)።

🍎መስከረም ፲፮🍏

🌸**ቤተክርስቲያን**🌸፡ የኃጢአት ማስተሥረዳ ትሆን ዘንድ ቤተክርስቲያንን በሰማያዊት መቅደስ አምሳል አነጻጽት ሠሯት። በስሙ ተሠራች። በደሙ ከበረች። በዕፀ መስቀሉ ተባረከች። (#በግእዝ፦ ሐነጽዋ ወሣረርዋ ለቤተክርስቲያን ከመ ትኩን አርአያ ዘበሰማያት ወከመ ትኩን ምስትሥራዩ ንጢአት። ተሐንጸት በስሙ ወተቀደሰት በደሙ ወተዓትበት በዕፀ መስቀሉ)።

♥መስከረም ፲፯ ዘመስቀል♥

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስ] በቀራንዮ የመስቀልን ኅፍረት ታገሠ። በሰቀሉት ጊዜ ክልብስ አራቆቱት። በጦር ጫፍ ወጉት። ቤተክርስቲያን ውበቱ እንደ ፀሐይ ጨረር ያበራውን፤ በጎልጎታ ደሙ የፈሰሰውን [ክርስቶስን] በችንካር ተቸንክሮ አየችው። በመስቀሉ ገነትን ለክፈተና መድኃኒትን ላደረገ [ለክርስቶስ] ፈጽመን እንዘምራለን። ለክርስቶስ የመስቀሉ በዓል በሆነች በዚህች ዕለት ኑ በእግዚአብሔር ደስ ይበለን። አቤቱ አዳምን ወደ ገነት የመለሰው መስቀልህ ለእመንን ለእኛም መሪ ይሁነን። ኢየሱስ አይሁድን እንዲህ አላቸው። "በእኔ እመኑ በአባቴም እመኑ። ዛሬ ለእኔ ወገኖች በመስቀሌ አበራሁ"። ክርስቶስ ሆይ በመስቀልህ ረዳህን ሕይወትንም ሰጠህን። (#በግእዝ፦ በቀራንዮ ኅፍረተ መስቀል ተዐገሠ ጊዜ ሰቀልዎ አዕረቅዎ ልብሰ በአፈ ኩናት ረገዝዎ። ቤተክርስቲያን ርእየቶ ቅንወ ለዘበጎልጎታ ደሙ ተክዕው። ከመ እግረ ፀሐይ ስኑ ሐተው። ንሴብሕ ወንዜምር ለዘበመስቀሉ አርኅወ ገነተ ወገብረ መድኃኒተ። ንዑ ንትፈሣሕ በእግዚአብሔር በዛቲ ዕለት በዓለ መስቀሉ ለክርስቶስ ወለእለኒ እለ አመነ መስቀልክ መርሐ ይኩነነ ለአዳም ዘአግብዎ ውስተ ገነት። ይቤሎሙ ኢየሱስ ለአይሁድ እመኑ ብዩ ወእመኑ በአቡዩ ዮምስ ለእሊኣየ አበርህ በመስቀልዩ። በመስቀልክ ክርስቶስ ረዳእከነ ወሕይወተ ጸጎከነ)።

መስቀል፦ እንጨትን ታመልካላችሁን? ለእንጨትስ በዓልን ታደርጋላችሁን የሚሉ አሉ። [የክርስቶስ] ደሙ የእንጨት መስቀሉን አልቀደሰውምን? [ስለቀደሰው] እናመልከዋለን። ክርስቶስ መስቀልን ተመርኩዞ ተአምራትን እያደረገ በሰሎሞን መመላለሻ ተመላለሰ። መስቀል ለዓለም ሁሉ ብርሃን የቤተክርስቲያን መሠረት ነው። መስቀል ቤዛችን ነው። መስቀል ጽንዓችን ነው። መስቀል የነፍሳችን መድኃኒት ነው። ያመንን በመስቀሉ ድነናል። በመስቀሉ ጎይል ይጠብቀን የልቡናዎቻችንን ዓይኖችም ይግለጥልን። መስቀል አሸነፈ ሞት ተሸነፈ። በመስቀሉ ከኃጢአት ቀንበር ተቤዠን። በመስቀሉ ምድር ሁሉ ተቀደሰች። መስቀል የሕይወት እንጨት ነው። መስቀል የመድኃኒት እንጨት ነው። መስቀል የአሕዛብ ብርሃናቸው የነገሥታት መድኃኒታቸው ነው። መስቀል ለደካሞች ረዳት ነው። መስቀል ለተከታት ደስታና ሰላም ነው። ፊቴን በመስቀል ምልክት አማትባለሁ። የሱራፌል ክብራቸው የተሰቀለበት ለፈያታይ ገነትን የከፈተ ዕፀ መስቀል ዛሬ ተገኘ። በመስቀሉ መድኃኒትን አደረገ። መስቀል የባሕር ጸጥታ የመርከቦች ወደብ ነው። የክርስቶስ መስቀል ብርሃን ነው። በክርስቶስ መስቀል ከሞት ዳንን። መስቀልህ መሪ ይሁኑን። ከጠላታችን እጅና ከሚጠሉን ሰዎች ሁሉ ያድነን ዘንድ በመንገድ ከእኛ ጋር ይሁን። በመፈለግ የተገኘ መስቀል ቅዱስ ነው። ጢስ ዕጣን ወዳመለከተበት ሰገደ። ከጨረቃና ከከዋከብት ይልቅ መስቀል ለሁሉ አበራ። በመስቀሉ ጎይል አጋንንትን አወጣ ለምጻሞችን አነጻ። የዓለምን ኃጢአት ለዘለዓለሙ የሚያስወግድ መስቀል መመኪያ ነው። በቀኝ የተሰቀለው ወንበዴ በመስቀሉ አምኖ በቅጽበት ዳነ። መስቀል ሆይ ስለቅዱስ ስምህ ርዳን አድነንም። በላይ በሰማይ በታች በምድር ዛሬ የመስቀሉ በዓል ነው። መስቀል የኃጥኣን መላሻቸው ነው። (#በግእዝ፦ ሀለዉ እለ ይቤሉ ለዕዕኑ ታመልኩ ወለዕዕኑ በዓለ ትገብሩ። ኢቀደሶኑ ደሙ ክቡር ለዕፀ መስቀሉ ወበእንተዝ ንሕነ ናመልኩ። አንሶሰወ ኢየሱስ በሕዋረ ሰሎሞን እንዘ ይገብር መንክረ ወይትመረጎዝ መስቀለ። ዮም መስቀል ተሰብሐ ለአኃው አብርሃ። መስቀል ብርሃን ለኩሉ ዓለም መሠረተ ቤተክርስቲያን። መስቀል ቤዛ መስቀል ጽንዕ መስቀል መድኃኒተ ነፍስነ። እለ አመነ በመስቀሉ ድኅነ። በጎይለ መስቀሉ ይዕቀበነ ወይክሥት አዕይንተ አልባቢነ። መስቀል ሞዐ ሞት ተሞዐ። በመስቀሉ ቤዘወነ እምአርዑተ ኃጢአት፤ በመስቀሉ ተቀደሰት ኩላ ምድር። መስቀል ዕፀ ሕይወት መስቀል ዕፀ መድኃኒት። ብርሃኖሙ ለአሕዛብ መስቀል መድኃኒቶሙ ለነገሥት መስቀል። መስቀል ረድኤት ለድኩማን ጽንዕ ለትኩዛን ፍሥሐ ወሰላም። አአትብ ገጽየ በትእምርተ መስቀል። ዮም ተረክበ ዕፀ መስቀል ሠናይ ዘአርጎወ ገነተ ለፈያታይ በዘቦቱ ተሰቅለ ዘሱራፌል ዕበይ። በመስቀሉ ገብረ መድኃኒተ። ዛነኑ ለባሕር ወመርሶ ለአሕማር መስቀል። መስቀሉስ ለክርስቶስ ብርሃን። በመስቀሉ ለክርስቶስ ድኅነ እሞት። መስቀልከ መርሐ ይኩነነ በፍኖት የሀሉ ምስሌነ። ከመ ያድኅነነ እምእደ ፀርነ። ወእምእደ ኩሎሙ እለ ይጸልዑነ። መስቀል ቅዱስ ዘተረክበ በኅሢሥ ዘዕጣን አንጸረ ሰገደ ጢስ። መስቀል አብርሃ ለኩሉ እምወርኅ ወእምከዋክብት። በጎይለ መስቀሉ አጋንንተ አውፅእ እለ ለምጽ አንጽሐ። መስቀል ትምክሕት ኃጢአተ ዓለም ዘየዐትት ለዝሉፉ። ፈያታዊ ዘየማን አምነ በመስቀሉ በቅጽበት ድኅነ። መስቀል ርድኣነ ወአድኅነነ በእንተ ስምክ ቅዱስ። ዮም በዓለ መስቀሉ በሰማያት በላዕሉ ወበምድር በታሕቱ። መስቀል መያጢሆሙ ለኃጥኣን)።

ቤተክርስቲያን፦ የእግዚአብሔር የምስጋናው ማደሪያ መልካሚ ቤተክርስቲያን ተቀደሰች። የሰው እጅ ያልሠራት ፍጽምት የሆነች ድንኳን ናት። የምእመናን መስገኛቸው ቤተክርስቲያን በክቡር ደሙ በዕፀ መስቀሉ ተቀደሰች። በካህናት እጅ የተሠራች በጳጳሳት አፍ የተባረከች እናታችን ጽዮን ምስጋና የሚከባት የተለየችና የሰማዕት እናታቸው እንዲሁም የመለኮት ማደሪያ ፍጽም የሆነች ድንኳን ናት። (#በግእዝ፦ ማኅደረ ስብሐቲሁ ለእግዚአብሔር ተቀደሰት ቤተክርስቲያን አዳም ወሠናይት ደብተራ ፍጽምት እንተ ኢገብራ እደ ሰብኤ። በደሙ ክቡር በዕፀ መስቀሉ ተቀደሰት ቤተክርስቲያን ምስጋዶሙ ለመሃይምናን። እንተ ተሐንፀት በእደ ካህናት ወተቀደሰት በአፈ ጳጳሳት እምነ ጽዮን ቅድስት እንተ የዐውዳ ስብሐት እሞሙ ይኤቲ ለሰማዕት ደብተራ ፍጽምት ማኅደረ መለኮት)።

♥መስከረም 18 ዘኤዎስጣቴዎስ♥

ኤዎስጣቴዎስ፦ አባ አባ ክቡር የእግዚአብሔር ሰው ኤዎስጣቴዎስ ሆይ ዜናህ በምድር ሁሉ ተሰማ። እግዚአብሔር የጻድቅን ጸሎት ይሰማልና አባ [ኤዎስጣቴዎስ] ሆይ ስለእኛ ጸልይልን። በደብር በገዳም የምትኖሩ ቅዱሳን አባቶች ሆይ በሰላም እንኖር ዘንድ አማልዱን። መምህር ኤዎስጣቴዎስ በባሕር ጀርባ ላይ ያለመርከብ በመንፈስ ይሔዳል። እንደ ዮሐንስ ቀሲስ አፋን እስኪስመው ድረስ ለንዑድ ኤዎስጣቴዎስ ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ሞገስ ተሰጠው። ካህን ነቢይና ወንጌላዊ ኤዎስጣቴዎስ ቸር እረኛና የመምህሩን የናዝራዊውን የአምላክ ልጅ [የኢየሱስ ክርስቶስን] አሰር [ዱካ] የሚከተል ነው። (#በግእዝ፦ አባ አባ ክቡር ኤዎስጣቴዎስ መምህር ብእሴ እግዚአብሔር ተሰምዐ ዜናክ ውስተ ኩሉ ምድር። አባ ጸሊ በእንቲኣነ እስመ ጸሎተ ጻድቅ ይሰምዕ እግዚአብሔር። አበው ቅዱሳን እለደብር ወገዳም አስተምሕሩ ለነ ነህሉ በሰላም። በመንፈስ የሐውር ኤዎስጣቴዎስ መምህር እንበለ ሐመር ዲበ ዘባና ለባሕር። ተውህቦ ሞገስ ለብፁዕ ኤዎስጣቴዎስ እምነበ ኢየሱስ ክርስቶስ እስከነ አፋሁ ሰአሞ ከመ ዮሐንስ ቀሲስ። ካህን ወነቢይ ወንጌላዊ ኤዎስጣቴዎስ ኄር ኖላዊ አሰረ መሰቀለ መምህሩ ተላዊ ለወልደ አምላክ ናዝራዊ)።

ዕሌኒ፦ የክርስቶስን የእንጨት መስቀል ትፈልግ ዘንድ ንግሥት ዕሌኒ ወደ ጎልጎታ ሄደች። የታመነ ኪራኮስ ጸለየ። በዚያ ቦታ መዓዛው ያማረ ጢስ ወጣ። ክቡር የሆነው የእንጨት መስቀልም ከችንካሮቹ ጋር በምድር ላይ እያበራ ተገኘ። ዕሌኒም ለንጉሥ ልጅ ለቆስጠንጢኖስ ጠላቶቹን በሚያሸንፍበት ገንዘብ [ያሸንፍ ዘንድ] የፈረሰ ልጓም [የመስቀል ምልክት ያለበት] ሥሩልኝ አለች። የመስቀል ችንካሮችን ባዮች ጊዜ ዕሌኒ በአንደበቷ እልል አለች በእግሯም አሸበሸበች። ዕሌኒ መልአኩን ስለክርስቶስ መስቀል ንገረኝ አለችው። መልአኩም ስለ መስቀሉ ድንቅ ነገር ነው ወልድ በአባቱ አጠገብ ሳለ እኛ የመላእክት ማኅበር ስለክቡር የእንጨት መስቀል መናገር ጀመርን አላት። (#በግእዝ፦ ዕሌኒ ንግሥት ነገደት ጎልጎታ ንበ ተንሥሥ ዕፀ መስቀሉ ለክርስቶስ። ኀሠሠት ዕሌኒ መስቀለ ክርስቶስ ወተረክበ በቀራንዮ መካን። ጸለየ ኪራኮስ ምእመን ወዕኦ ጢስ ዘመዓዛሁ ሠናይ በውስተ ውክቱ መካን ወተረክበ ዕፀ መስቀል ክቡር ወቅንዋቲሁ እንዘ ያበርህ ዲበ ምድር። ወትቤ ዕሌኒ ግበሩ ሊተ ልጓመ ፈረሰ ለቆስጠንጢኖስ

ለወልደ ንጉሥ በዘይመውዕ ፀሮ ወጸላሕቶ። የበበት ዕሌኒ በአፋሃ ወአጽሐሰት በእገሪሃ ሶበ ትሬኢ ቅንዋተ መስቀል። ትቤሎ ዕሌኒ ለመልአክ ንግረኒ በእንተ መስቀሉ ለክርስቶስ ወይቤላ መልአክ ዕፁብ ነገሩ በእንተ መስቀሉ እንዘ ሀሎ ወልድ ውስተ ሕፅነ አቡሁ ንሕነ ማኅበረ መላእክት ወጠነ ተናግሮ በእንተ ውእቱ ዕፀ መስቀል ክቡር)።

መስቀል፦ አይሁድ በቅናታቸው ድንቅ ነገርን አደረጉ ጭንቅ ነገርንም መከሩ። ሙታንን የሚያድን መስቀሉንም ደፈኑ። ንግሥት ዕሌኒ ዕንባቆም ነቢይ ሥራውን ያደነቀውን መስቀሉን ፈለገች። የክርስቶስ መስቀልስ ሙታንን ያስነሣል። (#በግእዝ፦ መንክረ ገብሩ ወዕፁብ መከሩ በቅንዕቶሙ አይሁድ መስቀሎ ደፈኑ ዘያሐዩ ሙታነ። ዕንባቆም ነቢይ ዘአንክረ ግብሮ ዕሌኒ ንግሥት ኅሠሠት መስቀሎ። መስቀሉስ ለክርስቶስ ያነሥእ ሙታነ)።

መስከረም 10 ዘጄዴንያ

ነገረ ማርያም፦ ማርያም ሆይ የወልድን መስቀል እየለበሰሽ (ለብሰሽ) ፈጽሞ ደስ ይበልሽ። ጽዮን ሆይ ዛሬ ደስ ይበልሽ። (#በግእዝ፦ አብርሂ አብርሂ ማርያም አብርሂ መስቀሎ ለወልድ እንዘ ትትሞጥሂ። ጽዮን ዮም ተፈሥሒ)።

መስቀል፦ ሐዋርያት ስለመስቀል በጠፋው በሰይጣን ላይ የሕመም ምልክት ነው ይላሉ። መስቀል ረድኤትና ሕይወት ነው። መስቀል ለተጠሙት ምንጭ ነው። (#በግእዝ፦ ይቤሉ ሐዋርያት በእንተ መስቀል ትእምርተ ሕማም ውእቱ በዲበ ሰይጣን ኅጉል። መስቀል ረድኤት ወሕይወት። መስቀል አንቅዕት ለጽሙዓን)።

ትርጓሜ፦ ስለእርሱ ነቢዩ ዳዊት ለሚፈሩህ ምልክትን ሰጠኝቸው ብሎ የተናገረለት መስቀል ነው። (#በግእዝ፦ መስቀል ዘበእንቲአሁ ጸርሐ ዳዊት ነቢይ እንዘ ይብል ወወሀብኮሙ ትእምርተ ለእለ ይፈርሁክ)።

፲፱ዘመስቀል ሰንበት፲፱

እግዚአብሔር፦ ከያዕቆብ ጋር ሄደ፤ ከአብርሃም ጋርም ተወዳጀ። ለሰው ዕረፍት ይሆን ዘንድም ሰንበትን ሠራ። ሰማይን እንደ ባጥ የሰቀለውን፤ ምድር እንዳትነዋወጥ አድርጎ የሠራትን አይሁድ በእንጨት መስቀል ላይ ሰቀሉት። [ክርስቶስ] ስለሰው ልጆች ብሎ በእንጨት ላይ ተሰቀለ። ስሑታንን ይመልስ ዘንድ በእንጨት መስቀል ላይ ኃጥኣንን ታገሠ። እንደ በደለኛ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ከሞት ነጻ አወጣን ወደ ሕይወትም መራን። (#በግእዝ፦ ምስለ ያዕቆብ ነገደ ወምስለ አብርሃም ተአረክ ወሠርዐ ሰንበተ ለሰብእ ዕረፍተ። ዘሰቀሎ ለሰማይ ከመ ቀመር ወሣረራ ለምድር ከመ ኢታንቀልቅል ሰቀልዎ አይሁድ ዲበ ዕፀ መስቀል። ተሰቅለ ዲበ ዕፀ በእንተ ውሉደ ሰብእ። ዲበ ዕፀ መስቀል ተዐገሠ ኃጥኣነ ከመ ይሚጥ ስሑታነ። ተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል ከመ ዕቡስ ወአግዐዘነ እሞት ወመርሐነ ውስተ ሕይወት)።

መስቀል፦ መስቀል አጋንንትን የሚያባርር ነው [አጋንንትን የሚያባርር መስቀል ነው]። በክርስቶስ መስቀል ጨለማ [ዲያብሎስ] ተሰደደ። (#በግእዝ፦ መስቀል ሰዳዲሆሙ ለአጋንንት። በመስቀሉ ለክርስቶስ ተሰደ ጽልመት)።

ቤተክርስቲያን፦ ተተውኩ የተጣልኩ ሆኜ ሳለ በመስቀልህ አበራህልኝ እያለኝ ቤተክርስቲያን [ኢየሱስን] ታመሰግነዋለኝ። ስለእኔ የርኩሳንን ምራቅ ታገሥክ። በትንሣኤህ ሕይወትን አገኘሁ። (#በግእዝ፦ ትዌድሶ ቤተክርስቲያን እንዘ ትብል በመስቀልክ አብራህክ ሊተ እንዘ ኅድግት ወግድፍት አነ። ምራቀ ርኩሳን ተፀገሥክ በእንቲአየ። ሕይወተ ረከብኩ በትንሣኤክ)።

ተዘዘወትርተ

መስቀል፦ መስቀል በመንገድ መሪ ነው። ለዕው*ራን መሪ ሆናቸው። ይህ መስቀል ለምናምን ለእኛ ደስታ ሆነን። ይህ መስቀል በሰማይ ነገሠ። ይህ መስቀል ጭንቅ ነገርን የሚያቀል ነው። ችግረኛን የሚረዳ ነው። መስቀል ለዓለም ሁሉ ብርሃን ነው። ሰነፎችን ጥበበኛ የሚያደርግ ነው። መስቀል የሁሉ ቤዛ ሆነ። መስቀል ተስፋ ለቆረጡት ተስፋቸው ነው። ፀሐይ ጠቅሰዋለችና ሽፍታው አመነ። መስቀል ሰላምን የሚሰጥ፣ ዓለምን ያዳነ፣ ብርሃንን የሚገልጥ ነው። (#በግእዝ፦ መስቀል መርሕ በፍኖት። ለዕው*ራን ኮኖሙ መርሐ። ለእለ ነአምን ዝንቱ መስቀል ኮነነ ፍሥሐ። ዝንቱ መስቀል በሰማይ ነግሠ። ዝንቱ መስቀል ዘፅዑ በያቀልል። ረዳኤ ምንዱብ። መስቀል ብርሃን ለኩሉ ዓለም። መጥበቢሆሙ ለአብዳን። መስቀል ቤዛ ኩሉ ኮነ። መስቀል ተስፋ ቅቡዓን። አምነ ፈያታይ እስመ ፀሐይ ቀጸበቶ። መስቀል ወሀቤ ሰላም መድኅኔ ዓለም ከሣቴ ብርሃን)።

እግዚአብሔር፦ ከጨለማ ወደ ብርሃን ያወጣን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን። ለሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ ጌታን ሰቀሉት መከራንም አደረሱበት። ወደ ምድረበዳ ብሄድም ኀይሌ እግዚአብሔር ነው። ወደ መንገድ ስትሔዱ ክርስቶስ በሉ በመን*ፈቀ ሌሊት ስትተኙም አባታችን ሆይ በሉ። አይሁድ ግን አላወቁም በቅንዕታቸው መድኅኒታቸውን ሰቀሉ። ወደ ጨለማ [መከራ] ብሄድም ክርስቶስ በመስቀሉ ያበራልኛል። (#በግእዝ፦ ነአኩቶ ለእግዚአብሔር ለዘአውጽአነ እምጽልመት ውስተ ብርሃን። ሰቀልዎ ወአሕመምዎ ለዘይጼጉ ሕይወተ ለኩሉ። እመኒ ሖርኩ ውስተ በድው ኀይልየ እግዚአብሔር። ሶበ ተሐውሩ ውስተ ፍኖት ክርስቶስ በሉ ወሶበ ትነውሙ መን*ፈቀ ሌሊት አቡነ በሉ። አይሁድስ ኢያእመሩ በቅንዕቶሙ መድኅኒቶሙ ሰቀሉ። ወለእመኒ ሖርኩ ውስተ ጽልመት ያበርህ ሊተ ክርስቶስ በመስቀሉ)።

ትርጓሜ፦ መስቀል አብርሃም ለመሠዊያ የፈለጠው የማይነቅዝ እንጨት ነው። ይህ እንጨት በጥፋት ውሃ ጊዜ ኖላን ያዳነው ነው። አባታችን አብርሃም ይሠዋው ዘንድ ልጁን ይስሐቅን ወሰደው። [እግዚአብሔርም] ቀንዶቹ በፅዕ ሳቤቅ የተያዙ የይስሐቅ ቤዛ በግን አወረደለት። ፅዕ ሳቤቅ ማለት የሥርየት [የይቅርታ] እንጨት ማለት ነው። ሙሴ የብረት እባብን በገዳም በሰቀለ ጊዜ ለእስራኤል ልጆች መሪ ሆናቸው። እንደዚሁ ክርስቶስም በመስቀል ላይ ተሰቀሎ ለብዙዎች

ቤዛ ሆነ። (#በግእዝ፡ መስቀል ዕፅ ዘኢይነቅዝ ዕፅ ዘሠፀረ ኡብርሃም ለምሥዋዕ። ዝንቱ ዕፅ ዘኣድጎኖ ለኖኅ አመ አይኅ። አቡነ ኡብርሃም ወሰዶ ለይስሐቅ ወልዱ ከመ ይሡዖ አውረደ ሎቱ ቤዛሁ በግፀ እጉዝ አቅርንቲሁ በዕፀ ሳቤቅ። ዕፀ ሳቤቅ ብሂል ዕፀ ሥርየት መስቀል። አመ ይሰቅል ሙሴ አርዌ ብርት በገዳም ወኮኖሙ መርሐ ለደቂቀ እስራኤል እስመ ከማሁ ክርስቶስኒ ተሰቅለ ዲበ ዕፀ መስቀል ወኮነ ቤዛ ብዙኃን)።

ነገረ ማርያም፡- [ድንግል ማርያምን] ጴጥሮስ የብርሃን እናት አላት። ጳውሎስም የነጻነት ድንኳን አላት። (#በግእዝ፡ ጴጥሮስኒ ሰመያ እመ ብርሃን ጳውሎስኒ ይቤላ ደብተራ ግዕዛን)።

ቤተክርስቲያን፡- [ክርስቶስ] በመስቀል ላይ [በችንካር] ተቸንክሮ ሳለ ቤተክርስቲያን ስለማን ተሰቀልክ አለችው። እርሱም ልጆችሽን አድን ዘንድ ስለአንቺና ስለሕዝብሽ ተሰቀልኩ አላት። እርሷም ለአንተ ምስጋና ይገባል ለላከህም ምስጋና ይገባል አለችው። (#በግእዝ፡ ትብል ቤተክርስቲያን እንዝ ስቁል ወቅንው ዲበ ዕፀ መስቀል እግዚኦ በእንተ መኑ ተሰቀልኩ። ወይቤላ በእንቲኣኪ ወበእንተ ሕዝብኪ። ከመ አድኅኖሙ ለውሉድኪ። ወትቤሎ ስብሐት ለክ ወለዘፈነወክ)።

ነገረ ቅዱሳን፡- በመልካም ሥራ ያማራችሁና የጎለመሳችሁ [ቅዱሳን] ሆይ ጸሎታችሁ የጸናች ናት፤ ትክክለኛ ሃይማኖታችሁም በሁሉ የምትረዳ ናት። ይህንን ጎላፊ ዓለም የናቃችሁት [እናንተ] ነጻ አውጪዎች ናችሁ። ወንድሞቼ ወዳጆቼ እንደ እንግዳና እንደ መጸተኛ ኑሩ። የዚህ ዓለም ንብረቱ [አኗኗሩ] ምን ይጠቅመናል!? የዚህ ዓለም ሽልማቱስ ምን ይጠቅመናል!? በምድር ያለ ቤታችን ቢፈርስ በሰማያት ያለ ሕንፃ አለን። (#በግእዝ፡ ጸሎትክሙ ጽንዕት ሃይማኖትክሙ ርትዕት እንተ በኩሉ ትረድእ ሠናያን ወውርዝዋን በምግባረ ጽድቅ አግዓዝያን አንትሙ እለ መነንክምዎ ለዝንቱ ዓለም ጎላፊ። ከመ ነግድ ወፈላሲ ሀልዉ አኃውየ ፍቁራንዮ። ምንት ይበቁዐነ ንብረቱ ለዝንቱ ዓለም ኢትርሲቱ ለዝንቱ ዓለም። እመኒ ተነሥተ ማኅደርነ ዘበምድር ብነ ሕንፃ ዘበሰማያት)።

፡መስከረም 21 ዙብዙኃን ማርያም፡

ሰማዕት፡- ሰማዕታት በትዕግሥታቸው ሃይማኖታቸውን ጠበቁ ተስፋንም አገኙ። (#በግእዝ፡ በትዕግሥቶሙ ሰማዕት ዐቀቡ ሃይማኖቶሙ ወአድምዑ ተስፋ)።

ካህናት፡- ጳጳሳት፤ ቀላውስትና ዲያቆናት ሆይ በሃይማኖት ደፋሮች ሁኑ ምእመናንንም አጽኑ። ካህናት ከሞት ወደ ሕይወት ተሻገሩ። ሕግ ከካህናት አንደበት ይወጣልና [ለካህናት] ሕግ አላቸው ሥርዓትም አላቸው። (#በግእዝ፡ ጥቡዓነ ኩኑ በሃይማኖት ጳጳሳት ቀላውስት ወዲያቆናት ወአጽንዑ ቤተክርስቲያን። ዐደዉ ካህናት እሞት ውስተ ሕይወት። ሎሙ ሕግ ወሎሙ ሥርዓት እስመ ሕግ ይወፅእ እምአፈ ካህናት)።

ነገረ ማርያም፦ ድንግል ማርያም የደናግል መመኪያቸው ናት። ለተጨነቁት [ጭንቀታቸውን] የምታቀል የተመረጠች ቤት ናት። ለፍጥረት ሁሉ ትለምናለች። እርሷ ከኪሩቤል ከሱራፌል ትበልጣለች። የድንግል ማርያም ክብሯና ገናነቷ ፍጹም ድንቅ ነው። መሠረቷ የከበረ ዕንቁ ነው። በውስጧ ሰው ተወለደ። እርሱም መልካሚ የእኔ ርግብ ሆይ ነይ ይላታል። በእርሷ ቃል ተሞሸረ በእርሷ ቃል ሰው ሆነ። (#በግእዝ፦ ማርያም ድንግል ምክሶን ለደናግል። ይእቲኬ ቤተ ምስክል ዘአስተዐዐቡ ታቀልል። ለኩሉ ፍጥረት ትተነብል። ይእቲ ተዐቢ እምኪሩቤል ወትፈደፍድ እምሱራፌል። መንክር ወመድምም ዕብያ ወክብራ ለድንግል። ክቡራት ዕንቁ መሠረታ ብእሲ ተወልደ በውስቴታ ወእቲኒ ይቤላ ንዒ እንቲኣየ ሠናይት ርግብየ እንተ በላዕሌሃ ተመርዐወ ቃል እንተ በላዕሌሃ ተሠገወ ቃል)።

ሠለስቱ ምእት፦ ሥርዓትን ይሠሩ ዘንድ ሃይማኖትን ያጸኑ ዘንድ እግዚአብሔር ከየሀገሩ ሰበሰባቸው። 318ቱ ኤጲስ ቆጶላት፣ ጳጳሳት፣ ቀላውስት፣ ዲያቆናትና ብዙ የሆኑ ሕዝቦች ሃይማኖትን የሚጠብቁ ናቸው። (#በግእዝ፦ ይሥርዑ ሥርዐተ ያጽንዑ ሃይማኖተ አስተጋብዖሙ እግዚአብሔር እምበሐውርት። ሠለስቱ ምእት ዐሠርቱ ወሰመንቱ ኤጲስ ቆጶላት ጳጳሳት ቀላውስት ወዲያቆናት ብዙኃን ሕዝብ ዐቃብያነ ሃይማኖት)።

እግዚአብሔር፦ እግዚአብሔር የሰማዕታት አክሊል የካህናት ሿሚ ነው። ሕይወትን የሚሰጥ ዓለም ሳይፈጠር የነበረ ነው። (#በግእዝ፦ አክሊለ ሰማዕት ሰያሜ ካህናት ውእቱ። ዐሣዬ ሕይወት ዘሀሎ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም)።

♥መስከረም 25 ፀአተ ክረምት♥

ጳውሎስ፦ ቅዱስ ጳውሎስ በባሕርም በየብስም መከራን የሚታገሥ ሆነ። ቤተክርስቲያን አሳዳጅ ሲሰደድ ገሬ ሲገፋ ድንቅ ነገርን አይታ ምንኛ ታደንቃለች። ቀድሞ ይሳደብ የነበረው በኋላ ወንጌልን ለመስበክ ሲተጋ አይታ ቤተክርስቲያን ታደንቃለች። (#በግእዝ፦ ወኮነ ዘይትዔገሥ ምንዳቤ በባሕር ወበየብስ። እፎ ታነክር ቤተክርስቲያን ርእያ መንክረ ሰዳዲ እንዘ ይሰደድ ወገፋዒ እንዘ ይትገፋዕ። ዘቀዲሙ ይጼዕል ይእዜስ ይተግህ ለሰቢክ ወንጌል)።

ትርጓሜ፦ ቤተክርስቲያን ጴጥሮስንና ጳውሎስን አይታ ልጅ ወንድሜ ወደ አትክልት ቦታ ወረደ አለች። ወደ አትክልት ቦታ ማለት ወደ ሐዋርያት ርስት ማለት ነው። ኢየሱስ ጴጥሮስን በጎቹን ጠብቅ አለው። በጎቹ የተባሉም ወደ አትክልት ቦታ ወደ አበቦች የሚሰማሩ ሐዋርያት ናቸው። አበባ ማለትም ቅድስት ቤተክርስቲያን ናት። (#በግእዝ፦ ጴጥሮስህ ርእያ ወጳውሎስህ ነጸራ ቤተክርስቲያን ወትቤ ወረደ ወልድ እኑየ ውስተ ገነት። ውስተ ገነት ብሂል ውስተ ርስቶሙ ለኩሎሙ ሐዋርያት ብሂል። ይቤሎ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ረዐይኬ አባግዕየ። አባግዒሁስ ለክርስቶስ እሙንቱ ሐዋርያት እለ ይትረአዩ ውስተ ገነት ኀበ ጽጌያት። ጽጌ ብሂል ቅድስት ቤተክርስቲያን)።

♥መስከረም 30 ዘያዕቆብ ወዮሐንስ♥

ሐዋርያት፦ ሃይማኖታቸው የቀና ሐዋርያት ንዑዳን ክቡራን ናቸው። ኢየሱስ የዘብዴዎስ ልጆች የሐንስንና ያዕቆብን አግኝቷቸው ተከተሉኝ አላቸው። [እነርሱም] አባታቸውን ትተው ከኢየሱስ ክርስቶስ በኋላ ተከተሉ። [ክርስቶስም] የጠላትን ኃይል ሁሉ ይረግጡ ዘንድ ሥልጣንን ሰጥቶ አሰናበታቸው። የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብና የሐንስ ቅዱሳን ሕዝብ፣ የዓለም ብርሃን፣ የቤተክርስቲያን ምስሶዎች ናቸው። (#በግእዝ፦ ብፁዓን ሐዋርያት ርቱዓን ሃይማኖት። ረከሶሙ ኢየሱስ ለያዕቆብ ወለዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ ወይቤሎሙ ንዑ ትልዉኒ። ኀዲጎሙ አባሆሙ ተለዉ ድኅሬሁ ለኢየሱስ ወወሀቦሙ ሥልጣን አብሐሙ ይኪዱ ዲበኩሉ ኀይለ ጸላዒ። ያዕቆብ ወዮሐንስ ፍቁራን ደቂቀ ዘብዴዎስ ብርሃኑ ለዓለም ሕዝብ ቅዱሳን አዕማደ ቤተክርስቲያን)።

♥ጥቅምት 4 አብርሀ ወአጽብሐ♥

ነገረ ክርስቶስ፦ ክርስቶስ በመንግሥቱ የሰማያትና የምድር ንጉሥ ነው። ጸድቃን ስሙን እያመሰገኑ ይደሰታሉ። የነገሥታት ንጉሥ ክርስቶስ ምድርን በአበቦች አስጌጣት። (#በግእዝ፦ ክርስቶስ ንጉሠ ሰማያት ወምድር በመንግሥተ ዚኣሁ። ጸድቃን ይትፌሥሑ ወይቤብሐ ለስሙ። ንጉሠ ነገሥት ክርስቶስ አሠርገዋ ለምድር በጽጌያት)።

♥ጥቅምት 6 ጳጳሳዊዎን♥

አባ ጳጳሳዊዎን፦ የአባ ጳጳሳዊዎን የልብሱ መዓዛ እንደ ነጭ ዕጣን መዓዛ ነው። የሐር ልብሱ የአበቦችን ውበት ሊያይ የወረደ ይመስላል። የአባ ጳጳሳዊዎን ደብሩ በእርሷ ላይ ቃል የወረደባትን ደብረ ሲናን ትመስላለች። የቅዱሳን መዓዛቸው እንደ ወይን አበባ ያማረ ነው። አጥር ይከባታል። በመስቀል ምልክትም ጽጌረዳ ይከባታል። (#በግእዝ፦ ጼና አልባሲሁ ለአባ ጳጳሳዊዎን ከመ ጼና ስሑን አልባሲሁ ዘመላት ዘወረደ ውስተ ገነት ከመ ይርአይ ሥነ ጽጌያት። አዳም መዓዛሆሙ ለቅዱሳን ከመ ጽጌ ወይን። ደብሩስ ለአባ ጳጳሳዊዎን ትመስል ደብረ ሲና ዘወረደ ቃል ላዕሌሃ ሐጽር የዐውዳ ወጽጌረዳ በትእምርተ መስቀል)።

ዘጽጌ ሰንበት

✠እግዚአብሔር✠፦ ሕይወትን የሠራህ አንተ ነህ። ምድርን በአበቦች ውበትና በፍሬያት አገጥካት። የፍጥረት ሁሉ አምላክና የሰንበት ጌታዋ እርሱ ነው። የአበቦች ውበት ሳይታይ በፊት የይቅርታ አባት ክርስቶስ ነበረ። እስከዚህች ላደረሰን ለክርስቶስ ምስጋና ይገባል። ዓለምን ሁሉ ለያዘ ለአብ ምስጋና ይገባል። ሰንበትን ለቀደሰ ለወልድ ምስጋና ይገባል። ምድርን በአበቦች ላስጌጠ ለመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ይገባል። ሦስት ዕፀ ሕይወትን በምድር ላይ የተከለ የመላእክት ክብራቸው ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ አንተ ውእቱ ገባሬ ሕይወት። አሠርኀክ ለምድር በሥነ ጽጌያት በዘዚኣሁ ፍሬያት። ውእቱ እግዚአ ለሰንበት አምላክ ኩሉ ፍጥረት እምቅድመ ያስተርኢ ሥነ ጽጌያት ሀሎ ክርስቶስ አቡሃ ለምሕረት። ለክርስቶስ ይደሉ ስብሐት ለዘአብጽሐኑ እስከዛቲ

ሰዓት። ስብሐት ለአብ ለአጋዜ ኩሉ ዓለም ስብሐት ለወልድ ለዘቀደሳ ለሰንበት ስብሐት ለመንፈስ ቅዱስ ለዘአሠርገዋ ለምድር በጽጌያት። ክብርም ለመላእክት ክርስቶስ። ወተክለ ሠለስተ ዕፀ ሕይወት በዲበ ምድር)።

✠ሐተታ ተፈጥሮ✠፡ እነሆ አበቦች አበቡ። እነሆ የሱፍ አበቦች አበቡ። ክረምት አለፈ በረከት ተተካ። ወይኖች አበቡ በለስ ቅጠልን አወጣ የአጨዳ ጊዜ ደረሰ። የሽመላ ድምፅ በምድራችን ተሰማ። ናርዶስ መዓዛውን ሰጠ ዝናምም በጊዜው ጊዜ አቆመ። ወይኖች አበቡ ሮማኖች አፈሩ። በጊዜው የተደሰተ ያዝናል። በጊዜው ያዘነ ይደሰታል። በጊዜው ድኻ የሆነ ባዕለ ጸጋ ይሆናል። በጊዜው ባዕለ ጸጋ የሆነ ድኻ ይሆናል። የዱር አበባም በጊዜው ያልፋል። የማያልፍ የለም። የሰው ሀብቱ እንደ ዱር አበባ ነው። የሰው ኃይሉ እንደ ሣር ደካማ ነው። (#በግእዝ፡ ናሁ ጸገዩ ጸጌያት። ናሁ ጸገዩ ጸጌ ደንጎላት። ኃለፈ ክረምት ቆመ በረከት። አውያን ጸገዩ ወበለስ አውዕአ ሠርፀ ጊዜ ገሚድ በጽሐ። ናርዶስ ጸገዩ በውስተ ገነት። ቃለ ማዕነቅ ተሰምዐ በምድርነ። ናርዶስ ወሀበ መዓዛሁ ወዝናም ገብዐ በዕድሜሁ። አውያን ጸገዩ ወሮማን ፈረዩ። ዙተፈሥሐ በጊዜሁ የነዝን ወዘነዝነ በጊዜሁ ይትፌሣሕ ወዘነድየ በጊዜሁ ይብዕል ወዘብዕለ በጊዜሁ ይነዲ። ጸጌ ገዳምኒ በጊዜሁ የነልፍ ወዘኢየነልፍ አልቦ። ብዕሉስ ለሰብእ ከመ ጽጌ ገዳም ወኃይሉስ ለሰብእ ከመ ሣዕር ድኩም)።

፲ቅዱሳን፲፡ የቅዱሳን መዓዛቸው በቆላ እንዳለ እንደ ሱፍ አበባ ነው። (#በግእዝ፡ መዓዛሆሙ ለቅዱሳን ከመ ጽጌ ደንጎላት ዘውስተ ቆላት)።

✠ሰንበት✠፡ እግዚአብሔር አለ፡ ዕለተ ሰንበትን ቀደስኳት ከዕለታት ሁሉም ከፍ ከፍ አደረግኳት። ከዕለታት ሁሉ ሰንበት ትከብራለች። ይህቺ የክርስቲያን ሰንበት ታላቅ ናት። የሰላም አምላክ ክርስቶስ ሰንበትን ለዕረፍት ሠራ። (#በግእዝ፡ [ይቤ እግዚአብሔር] አነ ቀደስክዋ ለዕለተ ሰንበት ወአልዐልክዋ እምኩሉ ዕለት። እምኩሉ ዕለት ትከብር ሰንበት። ዛቲ ዕለት ዐቢይ ሰንበተ ክርስቲያን። አምላክ ሰላም ክርስቶስ ሠርዐ ሰንበተ ለዕረፍት)።

♥ጽጌ ዘዘወትር♥

፶ቤተክርስቲያን፶፡ የቤተክርስቲያን መሠረቷና ምስሶዋ የክብር ንጉሥ ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፡ ዐምዳ ወድዳ ለቤተክርስቲያን ክርስቶስ ውእቱ ንጉሠ ስብሐት)።

፶ነገረ ክርስቶስ፶፡ የወልደ እግዚአብሔር ሥራው መልካም ነው። እንደሰው ፊት አይቶ የማያዳላ ከዓለም በፊት የነበረ ኢየሱስ ክርስቶስ የእውነት ፀሐይ ነው። መንግሥቱ የማይሻር ክርስቶስ ዘለዓለም ንጉሥ ነው። [ክርስቶስ ሆይ] የፍጥረት ሁሉ አስገኚው ፈጣሪው አንተ ነህ። አንተ ዓመታትን ሠራህ። ክረምትን ለዝናማት ሰጠህ መጸውን ለአበቦች ሰጠህ። የሰላም ንጉሥ ክርስቶስ ሆይ ሰላምህን ስጠን። የታላላቆች አባት የአዳም አምላክ ከአርያም በላይ በሰላም የምትኖር ነህ። (#በግእዝ፡ አዳም ግብሩ ለወልደ እግዚአብሔር። ፀሐየ ጽድቅ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘእምቅድመ ዓለም ሀሎ ከመ ገጸ ሰብእ ፍትሐ ዘኢያደሉ። ንጉሥ ውእቱ ዘለዓለም

ክርስቶስ ዘኢይሠዐር መንግሥቱ። አንተ ኬንያሁ ለኩሉ ፍጥረት። አንተ ሠራዕክ ዓመታተ። ክረምተ ወሀብክ ለዝናማት ወመጸወ ለጽጌያት። ንጉሠ ሰላም ክርስቶስ ሰላመክ ሀበነ። አበ ልዑላን አምላኩ ለአዳም ዘትነብር በሰላም መልዕልተ አርያም።

ጳጳሳዊ፡- ሁለቱ ጡቶቿ መንታነት እንዳላቸው እንደ ፌቆ ግልገሎች ናቸው። ሁለት ጡቶቿ የተባሉ የቤተክርስቲያን ሁለቱ ሕጎቿ ናቸው። (#በግእዝ፡ ክልዔ አጥባቲሃ ከመ ክልኤ ዕጉለ መንታ ዘወይጠል። ክልኤ አጥባቲሃ ክልኤ ሕግ ዘቤተክርስቲያን)።

ቆሐተታ ተፈጥሮ፡- በምድራችን አበባ ታየ። ወይኖች አበቡ ሮማኖች አፈሩ። ምድር ከምታወጣው ፍሬ ሁሉ በረከትን የሰጠን አብን እናመሰግንዋለን። የዱር አበቦችን የሰጠን እግዚአብሔርን እናመሰግንዋለን። በደስታና በሰላም የዱር ፍሬዎችን እንልቀም። (#በግእዝ፡ ጽጌ አስተርአየ በውስተ ምድርን አውያን ጸገዩ ወሮማን ፈረዩ። ነክኩቶ ለአብ ለዘጸገወነ በረከተ እምኩሉ ፍሬ ዘታወፅእ ምድር። ንሴብሐ ለእግዚአብሔር ለዘጸገወነ ጽጌያተ ገዳም። በፍሥሐ ወበሰላም ንዕርር ፍሬያተ ገዳም)።

ተጥቅምት 12ተ

ቅዱስ ሚካኤል፡- የሁላችን አባት ሚካኤል ሊቅ ሆይ ስለኛ ፈጽመህ ለምንልን። በተቸገርን ጊዜ ቸል አትበለን ረዳት ሁነን እንጂ አትተወን። (#በግእዝ፡ ሚካኤል ሊቅ አበ ኩልነ ሰአል ወጸሊ በእንቲኣነ ረዳኤ ኩነነ ወኢትግድፈነ ወኢትትሐየየነ በዕለተ ምንዳቤነ)።

ፌዝአባ ሠርፀ ጴጥሮስፌ

አባ ሠርፀ ጴጥሮስ፡- ብዙ የሆነውን ትዕግሥትህንና ትሕትናህን እናደንቃለን። ሠርፀ ጴጥሮስ የመንፈስ አባታችን ነው። በመንገዱ ሁሉ ሽንገላ የሌለበት ጻድቅና የዋህ እንዲሁም እንደተመረጠው ማቴዎስ ወንጌልን የሚሰብክ ነው። ሠርፀ ጴጥሮስ መንጋዎቹን ለመጠበቅ ሁልጊዜ የሚተጋና ሁልጊዜ የሚደክም እረኛ ነው። እንደ ጳውሎስ የሚያስተምር እንደ ጴጥሮስ ከአዳኝ ተኩላ አፍ በጎቹን የሚጠብቅ ነው። (#በግእዝ፡ ናስተበዕዕ ትሕትናክ ወብዙኅ ትዕግሥትክ። ሠርፀ ጴጥሮስ አቡነ አበ መንፈስነ። በኩሉ ፍናሁ ወበኩሉ ሐረታቲሁ ጻድቅ ወየዋህ ዘአልቦ ጽልሐት ሰባኤ ወንጌል ከመ ማቴዎስ ኅሩይ። ሠርፀ ጴጥሮስ ኖላዊ ለዐቂበ መርዔት ዘይተግህ ወትረ ወይጸሙ ዘልፈ። መገሥጽ ከመ ጳውሎስ ወከመ ጴጥሮስ ኖላዊ አባግዲሁ ዘየዐቅብ እምአፈ ተኩላ ነዓዊ)።

ፌጥቅምት 14 ዘአረጋዊፌ

ጻድቃን፡- ጻድቃን ሆይ በጸሎታችሁ እንድን ዘንድ ለምኑልን። ደጋጎችና የዋሃን የከበሩ አባቶቻችን በመታመን ተጋድለው ከሞት ወደ ሕይወት ተሻገሩ። ይህንን ኅላፊ ዓለም ጠልተው የናቁት አባቶቻችን ንዑዳን ክቡራን ናቸው። ስለሕይወትና ስለጽድቅ ሰውነታቸውን ለሞት

[አሳልፈው] ሰጡ። መከራን ተቀበሉ፣ ተራቡ፣ ተጠሙ፣ ተቸገሩም። በምድር ያለውን ንቀው በሰማያት ያለውን የማይጠፋውንና የማያረጀውን ተከተሉ። ከወርቅና ከብር ይልቅ ክርስቶስን አብልጠው በብዙ ድካም ተጋደሉ። የዚህን ዓለም መከራ ደስታ ያደረጉ አባቶቻችን ንዑዳን ክቡራን ናቸው። የሚጠብቁት የእግዚአብሔርን ጸጋ ተስፋ አድርገው የዚህን ዓለም መከራ ይረሳሉ። (#በግእዝ፦ ሰአሉ ለነ ጸድቃን ከመ ንድጎን በጸሎትክሙ። በተአምኖ ተጋደሉ ዐደዉ እሞት ውስተ ሕይወት ክቡራን አበዊነ ጌራን ወየዋሃን። ብፁዓን እሙንቱ አበዊነ እለ መነንዎ ወጸልዕዎ ለዝንቱ ዓለም ጎላፊ። መጠዉ ነፍሶሙ ለሞት በእንተ ጽድቅ ወሕይወት ሐሙርጎቡ ጸምዑ ወተመንደቡ። ዘበምድር መነኩ ዘበሰማያት ዴገኩ ጎበ ኢይበለ ወኢይማስን። እስመ በብዙኅ ዓማ ተጋደሉ አብዱሮሙ ክርስቶስህ እምወርቅ ወእምብሩር። ብፁዓን እሙንቱ አበዊነ እለረሰዩ ሕማመዝ ዓለም ትፍሥሕተ እስመ ቦሙ ይጸንሑ ጸጋ እግዚአብሔር ይረስዑ ሕማመዝ ዓለም)።

ገብረ ክርስቶስ፦ ሰማያዊ ወታደር የሆነ ገብረ ክርስቶስ ሙሽራውን [ክርስቶስን] ተከትሎ በትዕግሥቱ ሰይጣንን አሸነፈው። ገብረ ክርስቶስ ክብርን ንቆ ሔደ ከችግረኞች ጋርም ኖረ። የመንፈስ ቅዱስን ጸጋ አገኝ ዘንድ ጸልይልኝ። ጸሎትህ ቅድስት ናትና ለምንልኝ። እንደ ችግረኛ በአባትህ ደጅ ተቀመጥክ። የንጉሥ ቴዎዶስዮስ ልጅ ገብረ ክርስቶስ ንዑድ ክቡር ነው። (#በግእዝ፦ ወበሥነ ትዕግሥቱ ሞዖ ለአርዌ ገብረ ክርስቶስ ዘኮነ ሐራዌ ሰማያዊ ተሊዎ መርዓዌ። ወሐረ ገብረ ክርስቶስ መኒኖ ክብረ ምስለ ነዳያን ነበረ። ጸሊ ሊተ ከመ እርከብ ጸጋሁ ለመንፈስ ቅዱስ። ጸሊ ሊተ እስመ ጸሎትክ ቅድስት። ውስተ ዴዴ አቡክ ከመ ነዳይ ነበርክ። ብፁዕ ገብረ ክርስቶስ ወልደ ቴዎዶስዮስ ንጉሥ)።

አረጋዊ፦ የገዳም ኮከብ የሆነው የአረጋዊ የሥራው ነገር በዓለም ተሰማ ተነገረ። (#በግእዝ፦ ደምፀ ወተሰብክ ውስተ ዓለም ዜና ምግባሩ ትሩፍ ለአረጋዊ ኮከበ ገዳም)።

♥ዘክብረ ቅዱሳን♥

ነገረ ክርስቶስ፦ የጸድቃን መድኃኒታቸው ክርስቶስ ነው። የአባቶቻችን የቅዱሳን አምላካቸው ክርስቶስ ዓይን ያላየውን ጆሮ ያልሰማውን [መንግሥተ ሰማያትን] ይሰጣቸዋል። (#በግእዝ፦ ክርስቶስ መድኃኒቶሙ ለጸድቃን። ዘዓይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዐ ይሁቦሙ ዐስቦሙ ክርስቶስ አምላኮሙ ለአበዊነ ቅዱሳን)።

❖ጥቅምት 17 ዘእስጢፋኖስ❖

እስጢፋኖስ፦ የክርስቶስ ሰማዕት እስጢፋኖስ ንዑድ ክቡር ነው። እስጢፋኖስ [በድንጋይ] ለወገሩት ይቅርትን ለመነ። ሕይወትንም ለመነላቸው። ስድብን ታገሠ። የሃይማኖት ምስሶ እስጢፋኖስ ሆይ ጸሎትህ የመድኃኒት ወደብ ትሁነን። የሰማዕታት መጀመሪያ የዲያቆናት አለቃ ንዑድ ክቡር በሆነ በእስጢፋኖስ ጸሎት እንታመን፤ በዓሉን እናክብር መታሰቢያውንም እናድርግ። እስጢፋኖስ በአምላኩ ፍቅር ገድልን ተጋደለ። የአምላኩን ፈለግ በእውነት ተከተለ።

መልካም ገድልን ተጋድሏልና የአሸናፊነት የምስክርነት አክሊልን ገንዘብ አደረገ። በሃይማኖት አበባ ያጌጠ እስጢፋኖስ ንዑድ ክቡር ነው። ስለክርስቶስ ሰውነቱን አሳልፎ የሰጠ ሰማዕቱ እስጢፋኖስ ንዑድ ክቡር ነው። ሰማዕቱ እስጢፋኖስ ሆይ ዜናህ መድኃኒት ነው። በድንጋይ መወገርን በታገሠ በእስጢፋኖስ በዓል ዛሬ ደስታ ሆነ። ይህ ሰማዕት በመንፈስ ቅዱስ ያሸነፈ ነው። (#በግእዝ፦ ብፁዕ እስጢፋኖስ ሰማዕቱ ለክርስቶስ። እስጢፋኖስ ጸለየ ሕይወተ ሰአለ ሎሙ ሥርየተ ለአለ ወገርዎ አስተስረዎ ሎሙ። እስጢፋኖስ ተዐገሠ ጽዕለተ። እስጢፋኖስ ዐምደ ሃይማኖት ጸሎትክ ትኩነት መርሶ መድኃኒት። ንግበር ተዝካሮ ወናክብር በዓሎ ንትአመን ጸሎቶ ለብፁዕ እስጢፋኖስ ሊቀ ዲያቆናት መቅድመ ሰማዕት። እስጢፋኖስ በፍቅረ አምላኩ ተጋደለ ገድለ። አሰረ እግዚአብሔር በጽድቅ ይገነ። አክሊል ስምዕ ነሥኦ ዘመዊዕ እስመ ተጋደለ ሠናየ ገድለ። ብፁዕ እስጢፋኖስ በጽጌ ሃይማኖት ሥርግው። ብፁዕ ሰማዕት እስጢፋኖስ ዘመጠወ ነፍሶ በእንተ ክርስቶስ። እስጢፋኖስ ሰማዕት ዜናክ መድኃኒት። ዮም ፍሥሐ ኮነ በበዓለ እስጢፋኖስ ውግረተ ዕብን ዕጉሥ። ዝንቱ ሰማዕት መዋዒ በመንፈስ ቅዱስ)።

♥ጥቅምት 21 ዘማርያም♥

ነገረ ማርያም፦ ሚልክያስም እግዚአብሔር በድንገት መጥቶ በአዳራሹ ያድራል አለ። [ድንግል ማርያምን] ሁሉም በየመዓርጋቸው አዲሲቷ ጊደር [ጥጃ] ማርያም ሆይ ሰላምታ ይገባሻል እያሉ ያመሰግኗታል። ትጉሃን ቅዱሳን ፈጽመው ያመሰግኗታል። ሰሎሞን መልካሚ ርግቤ ይላታል። የብርሃን ደጃፍ፣ የቃል መዝገብ፣ እውነተኛዋ ዕፀ ጳጦስ ናት። ከይሁዳ ወገን ለመድኃኒት የበቀለች የወይን ሐረግና የሱፍ አበባ ናት። የአፏ መዓዛ እንደ ሎሚ [እንደ እንኮይ] ነው። በሮማን ቅርፊትና በአሚናዳብ ሠረገላ መሰልኳት። የቅዱሳን መዓዛቸው የሕዝብ መድኃኒት የማትረግፍ አበባ ናት። ከንፈሮቿ እንደ ሮማን ቅርፊት ቀያይ ናቸው። የአማኑኤል እናት የድንግል ማርያም የልብሶቿ መዓዛ እንደ ነጭ ዕጣን ነው። የነገሯ ጣዕም ከወይን ይልቅ የሚጥም በእሾህ መካከል እውነተኛ የሃይማኖት አበባን ያበበች ናት። የሰማዕታት እናታቸው መልካሚ ማርያም ፈጣን ደመና ናት። ቅድስተ ቅዱሳን ይሏታል። በእሾህ መካከል ያለች እንኮይ ናት። ሰላማዊት ሆይ ሰላም ለአንቺ ይሁን። የልጅሽም ሰላም ከእኛ ጋር ይኑር። የጌታችን እናት የእኛም እናት ማርያም ሆይ ለምኝልን። (#በግእዝ፦ ሚልክያስኒ ይቤ እግዚአብሔርሰ ግብተ ይመጽእ ወየጎድር ውስተ ጽርሐ። ይዌድስዋ ኩሎሙ በበዕቦሙ ወይብልዋ በሐኪ ማርያም ሐዳስዩ ጣዕም። ይዌድስዋ ትጉሃን ይቁድስዋ ቅዱሳን። ሰሎሞን ይቤላ ርግብየ ሠናይት። ዕፀ ጳጦስ እንተ በአማን መዝገቡ ለቃል አንቀጸ ብርሃን። ጽጌ ደንጎላት ሐረገ ወይን ዘእምነገደ ይሁዳ እንተ ሠረፀት ለመድኃኒት። መዓዛ አፉሃ ከመ ኮል። ከመ ቅርፍተ ሮማን አስተማሰልክዋ ሠረገላተ አሚናዳብ። ጽጌ እንተ ኢትትነገፍ መድኃኒተ ሕዝብ መዓዛሆሙ ለቅዱሳን። ቀይሕ ከናፍሪሃ ከመ ቅርፍተ ሮማን። ወዪና አልባሲሃ ከመ ዪና ስሐን ለማርያም ድንግል እሙ ለአማኑኤል። በማዕከለ አሥዋክ ዘጸገየት ጽጌ ጽጌ ሃይማኖት ዘበአማን ወጣዕመ ቃላ ይሣኒ እምወይን። ደመና ቀሊል። አዳም ወሠናይት እሞሙ ለሰማዕት ማርያም።

ይብልዎ ቅድስተ ቅዱሳን። ኮል በማዕከል አሥዋክ። ሰላማዊት ሰላም ለኪ። ሰላም ወልድኪ የሀሉ ምስለ ኩልነ። ማርያም እምነ ወእሙ ለእግዚእነ ሰአሊ ለነ።

፡ጥቅምት 22 ዘሉቃስ፤

ነገረ ክርስቶስ፦ የነቢያት መመኪያቸው የሐዋርያት ጌጣቸው የዘለዓለም ዕረፍትና በመስቀሉ ለሁሉ የሚያበራው ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ ምክሉሙ ለነቢያት ሠርጎሙ ለሐዋርያት ክርስቶስ ውእቱ ዘለዓለም ዕረፍት ዘበመስቀሉ ያበርህ ለኩሉ)።

♥ጥቅምት 28 ዘአባ ይምዓታ♥

አባ ይምዓታ፦ የእግዚአብሔር ሰው ክቡር አባ ይምዓታ ሆይ ያለድካምና ያለሕመም በሰላም እንኖር ዘንድ ስለእኛ ወደ መድኃኒታችን ክርስቶስ ለምንልን። (#በግእዝ፦ አባ ይምዓታ ክቡር ብእሴ እግዚአብሔር ጸሊ በእንቲኣነ ኀበ ክርስቶስ መድኃኒኑ ከመ ነህሉ በሰላም እንበለ ሃማ ወድካም እንበለ ደዌ ወሕማም)።

ጻድቃን፦ የጻድቃን ብርሃናቸው አይጠፋም። በገድላቸውና በትዕግሥታቸው ፊታቸው ከፀሐይ ይልቅ ያበራል። (#በግእዝ፦ ኢይጠፍዕ ብርሃኖሙ ለጻድቃን። በገድሎሙ ወበትዕግሥቶሙ እምፀሐይ ይበርህ ገጾሙ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ የጻድቃን ክብራቸው የዓለም ሁሉ ቤዛ ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ ክብሮሙ ለጻድቃን ክርስቶስ ቤዛ ኩሉ ዓለም)።

♥ኅዳር 3 ዘዕንባቆም♥

ዕንባቆም፦ ዕንባቆም ከነቢያት ይልቅ ፊቱ የሚያበራ፣ ሁልጊዜ ደስተኛ፣ አንደበቱ የተሳለ፣ ቁመቱ ረጅም፣ በደረቱ ላይ ጸሙ የወረደ ነው። በጻድቅ ጸሎት ሀገር ሳትጠፋ ትድናለችና የእግዚአብሔር ነቢያት ሆይ ሁልጊዜ በጸሎታችሁ ተራዱን። (#በግእዝ፦ ዘለዓለም ፍሡሕ ገጹ ብሩህ እምነቢያት ልሳኑ በሊሕ ዘለቆሙ ነዊኅ ዲበ እንግድዓሁ ጽሕሙ ስፉሕ። ነቢያተ እግዚአብሔር ተራድኡኑ ወትረ በጸሎትክሙ እስመ በጸሎተ ጻድቅ ትድኅን ወኢትማስን ሀገር)።

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስን] ዳዊት ጠል በጸምር እንደሚወርድ ነው አለው። ኢሳይያስ ደግሞ በሚያምር የሥጋ ልብስ ከኤዶም የሚወጣ የሚያምር ነው አለው። ዕንባቆምም እግዚአብሔር ከቴማን ይመጣል ቅዱሱም ከፋራን ተራራ ይመጣል አለ። በመጀመሪያ ነቢያት ሰበኩት ሐዋርያት ከድንግል ማርያም ሰው ከመሆኑ የተነሣ በእጃቸው ዳሰሱት። ነቢያት በማወቅ ቀደሙ። ሐዋርያትም የወልደ እግዚአብሔርን ፈለጉን ተከተሉ። (#በግእዝ፦ ዳዊትኒ ይቤ ከመ ጠል ውስተ ጸምር። ኢሳይያስኒ ይቤ መካሕ ዘይወዕእ እምኤዶም በአጽፈ ባሶር ግሩም። ዕንባቆምኒ ይቤ እግዚአብሔርሰ እምቴማን ይመጽእ ወቅዱስኒ እምደብረ ፋራን። ነቢያት

እምቅድም ሰበክዎ ሐዋርያት በእድ ገሠሥዎ እማርያም ተሠጊዎ። ነቢያት ቀደሙ አእምሮ ሐዋርያት ተለዉ አሰሮ ለወልደ እግዚአብሔር)።

ኅዳር 5 ዘአባ ዮሐኒ

አባ ዮሐኒ፦ ይህ ሰው አኗኗሩ እንደ ዮሐንስ በዱር የሆነ የእግዚአብሔር ሰው ነው። አባ ዮሐኒ የሰማዩን ዋጋ ተስፋ አድርጎ በዚህ ዓለም ቤትን አልሠራም። በተራሮች ኖረ በበዓታትም ተንከራተተ። በእርሱ ላይ የኢዮብ ትዕግሥት ነበረ። አባ ዮሐኒ ሆይ ወደ ጳድቃን መንገድ ምራች። ንጹሕ ልብን ገንዘብ ላደረገ በገነት እንስሳት አራዊት አዕዋፋት ለአዳም እንደታዘዙት፤ ለዳንኤል በአንበሶች ጉድጓድ እንደታዘዙት፤ ለኖኅ በመርከብ ውስጥ እንደታዘዙት ሁሉ ይታዘዙለታል። በመልካም ሥራ ገድሎን የፈጸመ አባ ዮሐኒ ንዑድ ክቡር ነው። በትዕግሥትና በሰላም ጳድቃን ወደሚዋረሷት ወደ ብሔረ ሕያዋን ተሻገረ። አባ ዮሐኒ ሕይወትን አበበ። ሠላሳ ስላ መቶ [ፍሬን] አፈራ። ድንገት ወደ ብሔረ ሕያዋን ተነጠቀ። አባ ዮሐኒ እግዚአብሔር የወደደውና ክንፍን እንደ ንስር የሰጠው ነው። በምድር እየተመላለሰ ሕይወቱ እንደ መላእክት ይመስላል። ንብ የዱር አበቦችን እንደሚሰበስብ እንዲሁ አባ ዮሐኒ ከቅዱሳን ሁሉ ጽድቅን ይሰበስባል። በእምነቱ እንደ ኖኅ በትዕግሥቱ እንደ ኢዮብ ነው። እንደ ሳሙኤል ከትንሸነቱ ጀምሮ በቤተ እግዚአብሔር የኖረ ነው። (#በግእዝ፦ ዝንቱሰ ብእሲ ብእሴ እግዚአብሔር ዘኮነ ንብረቱ ገዳም ከመ ዮሐንስ። አባ ዮሐኒ በዝ ዓለም ኢሐነፀ ቤተ ነበረ አድባረ ዔለ በዓታተ እንዘ ይጸንሕ ዘላዕሉ ዕሴተ። ወቦ ላዕሴሁ ዘኢዮብ ትዕግሥተ። አባ ዮሐኒ ውስተ ፍኖተ ጳድቃን ምርሐኒ። ለዘአጥረየ ልበ ንጹሐ ኩሉ ይትኤዘዝ ሎቱ በከመ ተአዘዝዎ ለአቡነ አዳም {እንስሳት፣ አራዊት፣ አዕዋፋት...} በውስተ ገነት ወለዳንኤል በግበበ አናብስት ወለኖኅ በውስተ ታቦት። ብፁዕ ውእቱ አባ ዮሐኒ ዘፈጸመ ገድሎ በምግባረ ጽድቅ። በትዕግሥት ወበሰላም ዐደወ ምድረ ሕያዋን እንተ ይትዋረስዎ ጳድቃን። አባ ዮሐኒ ጸገዩ ሕይወተ ፈረየ ሠላሳ ወስላ ወምእተ ብሔረ ሕያዋን ተመስጦ ግብተ። አባ ዮሐኒ ዘአፍቀሮ እግዚአብሔር ዘወሀቦ እግዚኡ ክንፈ ከመ ንስር። እንዘ በምድር ያንሶሉ ከመ መላእክት ይመስል ሕይወቱ። ወከመ ንሕብ ዘያስተጋብዕ ጽጌያተ ገዳም። ወከማሁ አባ ዮሐኒ ያስተጋብእ ጽድቀ ዘእምኩሎሙ ቅዱሳን። ከመ ኖኅ በእምነቱ ወከመ ኢዮብ በትዕግሥቱ። ከመ ሳሙኤል ዘሐይወ እምንእሱ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር)።

ጳድቃን፦ ጳድቃን በእምነት ተስፋቸውን ወረሱ። በእምነት በሰማያት ተስፋን አገኙ የእሳትን ኀይልም አጠፉ። በሰማዕትነት ጊዜ የሰይጣንን ጦር ያሸንፉ ዘንድ በአሸናፊው አምላካቸው በክርስቶስ ስም ሰማዕት ከአምላካቸው ክርስቶስ ጋር ፊታቸውን አማትበው ይገባሉ። በጾም በጸሎትና በብዙ ምጽዋት ቀደምት አባቶች ዳኑ። (#በግእዝ፦ በተአምኖ ወረሱ ተስፋሆሙ ጳድቃን። በተአምኖ አድምዑ ተስፋ በሰማያት ወአጥፍዑ ኀይለ እሳት። ይበውኡ ሰማዕት በውስተ ስምዕ ምስለ ክርስቶስ አምላኮሙ ይበውኡ ወየአትቡ ገጾሙ ውስተ ስምዕ ከመ ይማዑ ጸብዖ ለሰይጣን በስመ ክርስቶስ አምላኮሙ መዋዒ። በጾም ወበጸሎት ወበብዙኅ ምጽዋት ድኅኑ አበው ቀደምት)።

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስ] ለባሮች ነጻነት፣ ለደካሞች ጎይል፣ ለሚፍገመገሙ ደግሞ መጽኛቸውና ምርኩዛቸው ነው። (#በግእዝ፦ ለአግብርት ግዕዛን ጎይሎሙ ለድኩማን ክርስቶስ ምርገዮሙ ወጽንዖሙ ለእለ ይተነትኑ)።

♥ጎዳር 6 ዘቀሰቋም♥

ነገረ ማርያም፦ ራሱ ልዑል የሠራት ድንኳን እነኚት። እርሱ ተሸክሟት ሳለ እንዴት ተሸከመችው! የመለኮት እሳት አላቃጠላትም። ዘወትር በወርቅ የሚከድኗት በውስጧ ሕግ ያለባት ታቦት ናት። የሰማዕታት እናታቸው አደረጋት። የመላእክት እኅት ብሎ ጠራት። በምድር የምትመላለስ ሰማያዊት ናት። (#በግእዝ፦ ነያ ደብተራ እንተ ለሊሁ ልዑል ገብራ እፎ ጸረቶ እንዘ ውእቱ ይጸውራ ኢያውዐያ እሳተ መለኮት። ታቦት እንተ ውስቴታ ኦሪት ውቱረ ይክድንዋ በወርቅ። እሞሙ ለሰማዕት ረሰያ ወእኅቶሙ ለመላእክት ሰመያ ሰማያዊት እንተ በምድር ታንሶሱ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ የቅድስት ማርያም ልጅ ሰፊ የሆነች መንግሥቱ ከዓለም በፊት የነበረች ናት። ከግሩማን ይልቅ ግሩም ነው። የማይጨልም የሕይወት ብርሃን ነው። በአርያም የሚመሰገን እርሱ በቀሰቋም ተራራ አደረ። (#በግእዝ፦ መንግሥቱ ሰፋኒት ዘእምቅድመ ዓለም ወልደ ቅድስት ማርያም። ግሩም እምግሩማን ብርሃነ ሕይወት ዘኢይጸልም ጎደረ ደብረ ቀሰቋም ዘይሴባሕ በአርያም)።

♥ጎዳር 7 ዘጊዮርጊስ♥

ቅዱስ ጊዮርጊስ፦ በእሳት ባሕር ውስጥ የነበሩ ኃጥኣን የእግዚአብሔር ቅዱሱ ጊዮርጊስ ሆይ ለምንልን እያሉ ማለዱት። ሰማዕቱ ጊዮርጊስ በርትቶ በትዕግሥት አሸነፈ። ቤተክርስቲያን በእውነት የሚጋደል ነው እያለች ታመሰግነዋለች። አባ ጊዮርጊስ ሆይ ሰይጣን እንዳያሸንፈን ለምንልን። የክብር ኮከብ ጊዮርጊስ ሆይ ሰላም ለአንተ ይሁን። የሰማዕታት አለቃ የሆነ ኮከብ ጊዮርጊስን ቀጽዶቅያ ወለደች። (#በግእዝ) አስተብዕዕዎ ወይቤልዎ እለ ይነብሩ ፈለገ እሳት ሰአል ለነ ጊዮርጊስ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር። ጊዮርጊስ ሰማዕት ገዢ ወሞዕ በትዕግሥት። ትዌድሶ ቤተክርስቲያን ወትብል መስተጋድል ዘበአማን። አባ ጊዮርጊስ በእንቲኣነ ጸሊ ከመ ኢይምዐነ ማኅጎሊ። ኮከበ ክብር ጊዮርጊስ በሐ። ቀጽዶቅያ ወለደት ኮከበ ጊዮርጊስህ ለሰማዕታት መክብበ)።

♥ጎዳር 8 ዘፀቱ እንስሳ♥

አርባዕቱ እንስሳ፦ የእውነት አምላክን በአንድ ላይ ያመሰግኑታል። በሚሔዱ ጊዜ አይተያዩም። አንዱ ወዳመለከተበት ይሔዳሉ። በእግዚአብሔር ትእዛዝ ይጓዛሉ። ሁልጊዜም እርሱን ፈጽመው ያመሰግናሉ። ሲያመሰግኑ የመላእክትን ቃል በሰሙ ጊዜ ሰማይ ደስ ይለዋል ምድርም ትደስታለች። የዱር ዕፀዋት ሁሉ ደስ ይላቸዋል። [ኪሩቤል] ለዓለም ሁሉ የሚለምኑ የእግዚአብሔር ዙፋኖች ናቸው። አራቱ እንስሳ ቃላቸው የተካከለ ነው። አኗኗራቸውም አንድ

ነው። እርሱ ራሱ ተሸክሟቸው የጌታቸውን ዙፋን ይሸከማሉ። ከመላእክት ሁሉ የአራቱ ኪሩቤል ክብር ይበልጣል። የማይተኙ ትጉሃን መላእክት በየሥርዓታቸው በሰማይ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን በምድርም ሰላም እያሉ አስምተው ይናገራሉ [ያመሰግናሉ]። ገጸ ሰብእና ገጸ እንስሳ ገጸ ንስርና ገጸ አንበሳ ለበደላችን ይቅርታን ለምኑልን። ሁልጊዜ የሚጣፍጥ ምስጋናን ያሳርጋሉ። መላእክትና ሊቃነ መላእክት በማያቋርጥ አንደበት ልዑልን ያመሰግናሉ። እሳትን ለሚጎናጸፍ ድካም የሌለበት ምስጋናን ያሳርጋሉ። መላእክት ወደ ምድር በሚወርዱ ጊዜ ድምፅ የላቸውም። የክንፋቸው ድምፅ አይሰማም። ለእግራቸው ዱካ አሰር የለውም። ሩጫቸው ከነፋሳት ይልቅ ይፈጥናል። (#በግእዝ፦ ኅቡረ ይባርክዎ ለአምላክ ጽድቅ። ሶበ ይሠሩ ኢይትናጸሩ ኀበ አንጸረ ቀዳማዊ የሐውሩ። ወየሐውሩ በኩሉ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር። ወዘልፈ ኪያሁ ይሴብሐ ወይቂድሱ። ይትፌሣሕ ሰማይ ወትትሐስይ ምድር ወይትሐስዩ ኩሉ ዕፀወ ገዳም ሶበ ይሰምዑ ቃለ መላእክት እንዘ ይሴብሐ። መተንብላን ለኩሉ ዓለም መናብርቲሁ ለእግዚአብሔር። አርባዕቱ እንስሳ ዕሩይ ቃሎሙ ወኅቡር ህላዌሆሙ ይፀውሩ መንበሮ ለእግዚአሙ እንዘ ወእቱ ይጸውሮሙ በመንፈስ። እምኩሎሙ መላእክት የዐቢ ክብሮሙ ለአርባዕቲሆሙ። ትጉሃን እለ ኢይነውሙ መላእክት በበሥርዓቶሙ ይጸርሑ ወይብሉ ስብሐት ለእግዚአብሔር በአርያም ወሰላም በምድር። ገጸ ሰብእ ወገጸ እንስሳ ገጸ ንስር ወገጸ አንበሳ ሰአሉ ለነ ሥርየተ አበሳ። ይቂድሱ ቅዱስ ኩሎ አሚረ ሰብሐተ መዓርዒረ የዐርጉ ወትረ። መላእክት ወሊቃነ መላእክት ይሴብሐዎ ለልዑል በዘኢያረምም አፍ። ለዘይትዐፀፍ እሳተ የዐርጉ ስብሐተ ዘአልቦ ጽርዐት። ሶበሰ ይወርዱ መላእክት ዲበ ምድር አልቦሙ ድምፅ ወኢይሰማዕ ድምፀ ክነፊሆሙ ወአልቦ አሰር ለምክያዳተ እገሪሆሙ። ይቀልል ሩፀቶሙ እምነፋሳት)።

እግዚአብሔር፦ የዘለዓለም ንጉሥ አቤቱ ቃልህ አይታበልም መንግሥትህም አይሻርም። ስምህ የተመሰገነ ነው። ምሕረት በእጅህ አለ። ፊት አይተህ የማታዳላ በትክክል የምትፈርድ ነህ። ትጉሃን መላእክት ከቃልህ የተነሣ ይንቀጠቀጣሉ። ከአፍህ የነበልባል ኀይል ይወጣል። በትእዛዝህ የሚኖሩ የብዙ ብዙ የሚሆኑ መላእክቶችህ ፈጽመው ያመሰግኑሁል። በህልውናህ ሥውር ነህ። መንበርህን የሚሸከሙት ቦታህን [ባሕርይህን] አያውቁም። በትጉሃን አንደበት የሚመሰገን ክርስቶስን ፈጽመን እናመሰግነዋለን። (#በግእዝ፦ ኢይትሔሰው ቃልክ ወኢይሠዐር መንግሥትክ እግዚአ ንጉሥ ዘለዓለም። ስቡሕ ስምክ። ዘበርቱዕ ትኄንን ወኢታደሉ ለገጽ ምሕረት ውስተ እዴክ። ነበልባለ ኀይል ይወፅእ እምአፉክ ትጉሃን መላእክት ይርእዱ እምቃልክ። አእላፈ አእላፋት መላእክቲክ እለ የሐውሩ በትእዛዝክ የአኩቱክ ወይሴብሐክ። ሥውር አንተ በህላዌክ እለ ይጸውሩ መንበረክ ኢያእመሩ መካነክ። ንሴብሕ ወንዜምር ክርስቶስህ በአፈ ትጉሃን ዘተሰብሐ)።

♥ገዳር 11 ዘሐና♥

ሐና፦ ሐና ሆይ የቅዱሳን አባቶችሽ ተስፋ በልጅሽ ተፈጸመ። ከጊዜ በፊት የነበረውን ቃልን የወለደች ድንግልን ወልዳታለችና ሐና ከሴቶች ሁሉ ትበልጣለች። ልጇ አንበሳዊት የሆነች መንፈሳዊት ነቢይት ናት። ሐና የሕይወት አበባን አበበች። (#በግእዝ፦ ተፈጸመ ሐና በወለትኪ

ተስፋ ቅዱሳን አበውኪ። ሐና እምነንስት ተዐቢ ወትትሌዐል እስመ ወለደታ ለድንግል ዘወለደት ቃለ ዘሀሎ እምቅድመ መዋዕል። ነቢይት መንፈሳዊት ብእሲት ዘዕጎልታ አንበሳዊት። ጸገየት ሐና ጽጌ ሕይወት)።

ነገረ ማርያም፦ ኢሳይያስ ያማረ ሰው የኤዶም ገነት ይላታል። ማርያም ንጹሕ የመና ሙዳይ ናት። (#በግእዝ፦ ኢሳይያስኒ ይቤላ ገነተ ኤዶም ዘብእሲ መካሕ። ማርያም ይእቲ ሙዳየ መና ንጹሕ)።

፻፲፱፻፲፱ 12 ዘሚካኤል፻፲፱፻፲፱

ቅዱስ ሚካኤል፦ ሚካኤል በእስራኤል ከተማ ፊት እየሔደ ሌሊቱን ሁሉ በእሳት ብርሃን ቀነን ደግሞ በደመና መራቸው። የምሕረት መላእክት ሚካኤል፣ ገብርኤል፣ ሱራፌል፣ ኪሩቤል፣ ዑራኤል፣ ሩፋኤል፣ ብርሃኤል፣ አቅናኤል፣ ሱባኤል፣ ፍናኤል፣ ሰላትያኤል፣ ሰዳትያኤል፣ ሰላታኤል፣ ሰዳካኤል እና ኤልናኤል ለምሕረት የተዘጋጃችሁ ናችው። [ሚካኤል ሆይ] በዐሥራ አራቱ ታላቅ ልመናህና በድንቅ ትሕትናህ ማልድልን። እነሆ ስሙ ሚካኤል የሆነ መልአክ የመላእክት አለቃቸው ነው። የክብር ንጉሥ [ክርስቶስ] ስለምሕረት የሚለምን የመላእክት አለቃ ሚካኤልን የመላእክት አለቆች አለቃ አደረገ ከፍ ከፍ አደረገው። ሚካኤል ለሰው ምሕረትን ይለምናል። ኃጢአትንም ያስተሠርያል። የመላእክት አለቃ ሚካኤል ስለሙሴ ሥጋ ከሰይጣን ጋር በተነጋገረ ጊዜ የስድብን ቃል ይናገር ዘንድ አልደፈረም። ይህ ሚካኤል ሹመቱ ከፍ ያለ መልአክ ነይል ነው። ለእኛ ይለምንልን ረዳትም ይሁነን። በችግራችን ጊዜ ክንፉን ዘርግቶ በእኛ ላይ ይጋርድልን። ይህ የመላእክት አለቃቸው ነው። ስሙም ሚካኤል ነው። ዐይኑ የርግብ፣ ልብሱ የመብረቅ የወርቅ ሐመልማል ነው። ሚካኤል ማለት ድንቅ ነገር ማለት ነው። ገብርኤል ማለት የእግዚአብሔር ልጅ ማለት ነው። (#በግእዝ፦ መርሐሙ መዓልተ በደመና ወኹሎ ሌሊተ በብርሃነ እሳት እንዘ ሚካኤል የሐውር ቅድመ ትዕይንቶሙ ለእስራኤል። ሚካኤል ወገብርኤል ሱራፌል ወኪሩቤል ዑራኤል ወሩፋኤል ብርሃኤል አቅናኤል ሱባኤል ወፍናኤል ሰላትያኤል ሰዳትያኤል ሰላታኤል ሰዳካኤል ኤልናኤል መላእክተ ምሕረት እለ ድልዋን ለሣህል። በዐሠርቱ ወአርባዕቱ ትንብልናከ ዐቢይ ልዕልናከ በመንክር ትሕትናከ አስተምሕር ለነ። ወነዋ መልአክ ሚካኤል ስሙ ለመላእክት ውእቱ ሊቆሙ። አዕቦየ ንጉሠ ስብሐት ለሚካኤል ሊቀ መላእክት ዘይስእል በእንተ ምሕረት መልአክ ሥረዊሆሙ ለመላእክት። ሚካኤል ይስእል ምሕረተ ለሰብእ ወያስተሠሪ ንጢአተ። ወሚካኤል ሊቀ መላእክት አመ ይትበሀሎ ለሰይጣን በእንተ ሥጋሁ ለሙሴ ኢተንበለ ቃለ ጽርፈት ይንብብ። ውእቱ ሚካኤል መልአክ ነይል ልዑል ውእቱ ልዑለ መንበር ይስእል ለነ ረዳኤ ይኩነነ አመ ምንዳቤነ ሰፊሐ ክነፊሁ ይጸልል ዲቤነ። ውእቱ ሊቆሙ ወመልአኩሙ ሚካኤል ስሙ ዐይኑ ዘርግብ ልብሱ ዘመብረቅ ሐመልማለ ወርቅ። ሚካኤል ብሂል ዕፁብ ነገር። ገብርኤል ብሂል ወልደ እግዚአብሔር)።

ተገዳር 13 ዘእኢላፍተ

እግዚአብሔር፦ እግዚአብሔር በአርያሙ [በከፍታው] ድንቅ ነው። መላእክት [እርሱን] ማየትን ይመኛሉ። [እግዚአብሔር] የመላእክት ፈጣሪ፣ የሁሉ አባት፣ የዓለም ጌጥ፣ የማያልቅ ደስታ ነው። አኗኗራችን በጸጥታ ይሆን ዘንድ አቤቱ አምላካችን ሆይ እንማልድህለን እንለምንሀለን። (#በግእዝ፦ መንክር እግዚአብሔር በአርያሙ መላእክት ይትሜነዩ ርእዮቶ። ገባሬ መላእክት አበ ኩሉ ሠርጎ ዓለም ፍሥሐ ዘኢየጎልቅ። ንስእለክ እግዚአ አምላክነ ወናስተበቀዐክ ከመ በጽሙና ይኩን ንብረትነ)።

መላእክት፦ የእግዚአብሔር መላእክት ፊታቸው ከፀሐይ ይልቅ ሰባት እጅ ያበራል። ሰውና መላእክት ማግባራቸው አንድ ነው። በክርስቶስ መስቀል ምክንያት በአንድ የሚሰማሩ አንድ መንጋ ሆኑ። የመላእክት አለቃ ሚካኤል የእግዚአብሔር የምክር መልአክ [አማካሪ] / የኪዳን መልአክ ነው። (#በግእዝ፦ ምስብዒተ ይበርህ ገጾሙ እምፀሐይ ለመላእክተ እግዚአብሔር። መላእክት ወሰብእ አሐዱ ማግበሮሙ በእንተ መስቀሉ ለክርስቶስ አሐደ መርዔተ ኮኑ። ሚካኤል ሊቅ ሊቀ መላእክት መልአክ ምክሩ መልአክ ኪዳኑ ለእግዚአብሔር)።

♥ዘዘወትር♥

ሚካኤል፦ ምድር በሚካኤል ጸሎትና ልመና ታድራለች። ስለፍጥረት ሁሉ ይለምናል። የሚያስፈራ ባሕርን እንደ ግድግዳ አቁሞ በመካከሉ መንገድን አሳየ። ከመላእክት ሁሉ ዙፋኑ በክብር ይበልጣል። የሚካኤልን ታላቅነት ተመልከቱ። በደግነቱ ከመላእክት ይልቅ ከፍ ከፍ አደረገው። (#በግእዝ፦ በጸሎቱ ወበስእለቱ ለሚካኤል ተጎድር ምድር። ይስእል ወይተነብል በእንተ ኩሉ ፍጥረት። ባሕረ ግርምተ ገብረ አረፍተ ወበውስቴታ አርአየ ፍኖተ። እምኩሎሙ መላእክት ይትሌዐል መንበሩ በክብር። ርእዩ ዕበዮ ለሚካኤል ልዑለ ረሰዮ በኒሩቱ አዕበዮ እመላእክት)።

♥ተገዳር 15 ዘሚናስ♥

ሚናስ፦ ይህ ሚናስ ቀድሞ የንጉሥ ጭፍራ [ወታደር] ነበር። አሁን ግን የክርስቶስ ጭፍራ [ወታደር] ሆኗል። [ሚናስ] ስለመንግሥተ ሰማያት በምድር ያለ ሕይወቱንና ክብሩን የናቀ ነው። ይህ ሚናስ ሁሉ ጎላፊ ጠፊ መሆኑን አውቆና የዚህን ዓለም ሽልማት ንቆ ስለእውነት ተጋደለ። ይህ ሚናስ የዋህና እውነተኛ ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ክርስቲያን ነኝ እያለ አሰምቶ ተናገረ። ሚናስ በሰማይ አዳራሽ የተመረጠ ነው። ከገንዘብ ይልቅ ጽድቅን የመረጠ ነው። (#በግእዝ፦ ዝንቱስ ሚናስ ቀዳሚሁስ ሐራ ዘንጉሥ ይእዜስ ኮነ ሐራ ዘክርስቶስ። ዘመነነ ክብረ ዘበምድር በሕይወቱ በእንተ መንግሥተ ሰማያት። ዝንቱስ ሚናስ ዘተጋደለ በእንተ ጽድቅ መኒኖ ትርሲቶ ለዝንቱ ዓለም አእሚሮ ከመ ኩሉ ጎላፊ ውእቱ። ዝንቱስ ሚናስ ጻድቅ ወየዋህ ውእቱ ጸርሐ እንዘ ይብል ክርስቲያናዊ አነ ሕዝበ እግዚአብሔር። ሚናስ ጎሩይ በታዕነ ሰማይ። ጽድቀ ዘአብደረ እምነ ንዋይ)።

ጸድቃን፦ ለጸድቃን ሞገስ አላቸው። (#በግእዝ፦ ለጸድቃን ቦሙ ሞገስ)።

ግዳር 17 ዘወለተ ጴጥሮስ

ወለተ ጴጥሮስ፦ [ቅድስት ወለተ ጴጥሮስ ሆይ] ሁሉ እንደ በደለኛ ገፉሽ። በንጉሥ ፊትም አቆሙሽ። የኬፋ ልጅ አንቺ ግን ስለዚህ ተስፋሽን አላጣሽም። ንጽሕት ወለተ ጴጥሮስ ሆይ ስለጽድቅሽ በየዓመቱ ካህናት ለአንቺ ማሕሌትን ይዘምራሉ። (#በግእዝ፦ ገፍዑኪ ኩሉ ከመ ዕቡስ ወአቀሙኪ ቅድመ ንጉሥ። አንቲስ ወለቱ ለኬፋ ወበእንተዝ ኢንጣእኪ ተስፋ። ማሕሌተ ለኪ ይዜምሩ ካህናት በእንተ ጽድቅኪ ለለዓመት ወለተ ጴጥሮስ ንጽሕት)።

ግዳር 21 ዘማርያም

ካህናት፦ ከዓለም በፊት ጀምሮ እስከ ዘለዓለም ምድርን ያለካህናትና ያለ ዲያቆናት አልተዋትም። (#በግእዝ፦ ኢንደጋ ለምድር እምቅድመ ዓለም ወእስከ ለዓለም እንበለ ካህናት ወዲያቆናት)።

ቤተክርስቲያን፦ ዘካርያስ ሁለንተናዋ የወርቅ የሆነ፣ በቀጁና በግራዋ የዘይት ቅርንጫፎች ያለባት፣ ሰባት መብራቶችና ሰባት ቧንቧዎች በላዩ ያለባት የብርሃን መቅረዝን አየ። ይህቺም ቅድስት ቤተክርስቲያን ናት። ዕዝራም በሴት አምሳል አያት። ይህቺም እናታችን ቤተክርስቲያን ናት። (#በግእዝ፦ ዘካርያስ ርእየ ተቅዋመ ማኅቶት እንተ ኩለንታሃ ወርቅ በየማና ወበጸጋማ አዕፁቀ ዘይት ሰብዓቱ መኃትዊሃ ወሰብዓቱ መሣውር ዘዲቤሃ። ዛቲ ይእቲ ቅድስት ቤተክርስቲያን። ዕዝራኒ ርእያ በርእየተ ብእሲት እምነ ይእቲ ቤተክርስቲያን)።

ነገረ ማርያም፦ ሕዝቅኤል የተዘጋች ምሥራቅ አላት፣ ዘካርያስ መቅረዝ አላት። የኤልሳዕ ማሰሮ የኢያሱ የምስክርነት ሐውልት፣ የዳዊት ፀምር ናት። ሰሎሞን የዘመረልሽ የጳገዡን ዕንቁ ጽዮን ሆይ ደስ ይበልሽ ደስ ይበልሽ። ስለእርሷ ቅዱሳን ነቢያት ምሳሌን የተናገሩላት ማርያም ይህቺ ናት። የኖሳ መርከብ፣ ነጭ ፀምር፣ የታተመች ጉድጓድ ናት። ማርያምስ ከጥንት ጀምሮ በአዳም ባሕርይ እንደ ነጭ ዕንቁ ታበራ ነበር። [እግዚአብሔር] ስለእርሷና ስለዘመዶቿ በእንጨት ላይ ተሰቀልኩ አለ። (#በግእዝ፦ ሕዝቅኤል ይቤላ ዕፁት ምሥራቅ ዘካርያስ ይቤላ ተቅዋም። ዘኤልሳዕ ቀሱት ዘኢያሱ ስምዐ ሐውልት ፀምር ዘዳዊት። አብርሂ አብርሂ ጽዮን ዕንቁ ዘጳዝዮን ዘሐለየኪ ሰሎሞን። ዛቲ ይእቲ ማርያም እንተ በላዕሌሃ አስተማሰሉ ቅዱሳን ነቢያት ታቦት እንተ ኖሳ ፀምር ጸዓዳ፣ ዐዘቅት ኅትምት። ማርያምስ ተሐቱ እምትካት ውስተ ከርሡ ለአዳም ከመ ባሕርይ ጸዓዳ እስመ በእንቲኣሃ ወበእንተ አዝማዲሃ ተሰቀልኩ ዲበ ዕዕ ይቤ)።

ግዳር 24 ዘካህናተ ሰማይ

ካህናት፦ [አቤቱ] የታመኑ ካህናቶችህ ፈጽመው ያመሰግኑህል። ንጹሕ መሥዋዕትንም ያሳርጉልህል። ካህናትን ዕንቁ አላቸው። እጆቻቸው እሳትን ይዳስሳሉ። በአባቱ ፊት ወልድን ይሠወታል። ማዕጠንታቸውም እጅግ ይወደዳል። ካህን በተጋ ጊዜ ብርሃን ለዓለም ሁሉ ተገለጠ። የጸድቃን ፍጹም ደስታቸው ቤተክርስቲያንም ተቀደሰች። ካህናት በመንፈስ ቅዱስ

አጋዥነት የምስጋና መስዋዕትን ያሳርጋሉ። የእግዚአብሔር አገልጋዮች ካህናት ሆይ ጸልዩልን። እናንተን የአማልክት ልጆች ናችሁ ሁላችሁም የልዑል ልጆች ናችሁ ይላችኋልና። (#በግእዝ፦ ካህናቲክ ምእመናኒክ የአኩቱክ ወይሴብሐክ መስዋዕተ ንጹሐ የዐርጉ ለክ። ለካህናት ሰመዮሙ መረግደ እደዊሆሙ ይገሣ ነደ በቅድመ አቡሁ ይሠውው ወልደ ወማዕጠንቶሙ ይትፈቀር ፈድፋደ። ሶበ ይነቅህ ካህን ተከሥተ ብርሃን ለኩሉ ዓለም ወተቀደሰት ቤተክርስቲያን ትፍሥሕት ወሐሴት ለጻድቃን። ካህናት የዐርጉ መስዋዕተ ስብሐት ዘምስለ መንፈስ ቅዱስ። ጸልዩ ለነ ካህናት አግብርተ እግዚአብሔር እስመ ለክሙ ይቤለክሙ አማልክት አንትሙ ወደቂቀ ልዑል ኩልክሙ)።

ካህናተ ሰማይ፦ ለሰው ሁሉ ምሕረትን የሚለምኑ ደጋግ አማላጆች የአብ ወዳጆች [ካህናተ ሰማይ] በአንድ ላይ አብን ያመሰግኑታል። ክብራቸው [ከሌሎች] መላእክት [ክብር] ይበልጣል። (#በግእዝ፦ ፍቁራኒሁ ለአብ ንፈን መተንብላን እለ ይስእሉ ምሕረተ ለውሉደ ሰብእ ኅቡረ ይባርክዎ ለአብ። ይሴብሐ ወይዜምሩ እንበለ ጽርዐት። የዐቢ ክብርሙ እመላእክት)።

✠ዘዘወትር✠

ካህናት፦ ለካህናት ክብር ይገባቸዋል። በሕይወታቸው ለእርሱ የተገዙ ካህናትን አስጌጣቸው። ንጹሕ አክሊል በራሳቸው ላይ አለ። ፊታቸው ከፀሐይ ይልቅ ያበራል። (#በግእዝ፦ ለካህናት ክብር ይደልዎሙ። ለካህናት አሠርገዎሙ አክሊል ንጹሕ ዲበ ርእሶሙ እምፀሐይ ይበርህ ገደሙ። እለ ሎቱ ተቀንዩ በሕይወቶሙ)።

እግዚአብሔር፦ እግዚአብሔር የጽድቅና የሕይወት መንገድ ነው። (#በግእዝ፦ እግዚአብሔር ውእቱ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት)።

✠ኅዳር 25 ዘመርቆሬዎስ✠

መርቆሬዎስ፦ ባስልዮስና ጎርጎርዮስ በቅዱስ መርቆሬዎስ ሥዕል ፊት ጸለዩ። ዑልያኖስን ገደልከውን አሉት። ሥዕሉም አዎ እንደሚል አዘነበለ። ባስልዮስና ጎርጎርዮስም ደስ አላቸው። ጸሎታቸውን ሰምቶ ጠላታቸውን ገደለ። መርቆሬዎስ ንጉሡን የወደድከውን አድርግ እኔስ ቸር አምላኬን አልተውም አለው። (#በግእዝ፦ ጸለዩ ባስልዮስ ወጎርጎርዮስ ኀበ ሥዕሉ ለቅዱስ መርቆሬዎስ ወይቤሉ ቀተልኩ ለዑልያኖስ ደነነ ሥዕል ከመ አሆ ዘይብል ወተፈሥሐ ባስልዮስ ወጎርጎርዮስ። ሰምዎሙ ጸሎቶሙ ወቀተለ ፀርሙ። ይቤሎ መርቆሬዎስ ለንጉሥ ዘፈቀድክ ግበር አንሰ ኢየጎድጎ ለአምላኪየ ንፈር)።

✠ኅዳር 27 ዘናግራን✠

ናግራን፦ [ናግራን ሆይ] ገነት የተባልሽ የእግዚአብሔር ሀገር ታላቅ ሀገር ነሽ። የሰማዕቶችሽ ደም እንደ ውሃ ፈሰሰ። ታላቂቱ ሀገር ናግራን ሆይ ኮከቦችሽ የሚያበሩ፣ ዕፀዎቶችሽ የቀሉ፣ ካህናቶችሽ ተናጋሪዎች፣ ዲያቆናቶች የሚላኩ፣ ሕዝቦችሽ በቅድስት ቤተክርስቲያን የተጠመቁ

የታመኑ ናቸው። ናግራን የአሸናፊዎች የሰማዕታት ሀገር ናት። (#በግእዝ፡ ዐባይ ሀገር ሀገረ እግዚአብሔር እንተ ተሰመይኪ ገነተ። ደሞሙ ለሰማዕታትኪ ውኅዘ ከመ ማይ። ኦ ሀገር ዐባይ ሀገረ ናግራን ከዋክብትኪ ብሩሃን ወዕመውኪ ፍሡሓን ካህናትኪ ነባብያን ወዲያቆናትኪ ላዕካን ወሕዝብኪኒ መሃይምናን እለ ተጠምቁ በቅድስት ቤተክርስቲያን። ሀገረ ናግራን ሀገረ ሰማዕታት መዋዕያን)።

✠ገዳር 29 ዘጴጥሮስ ሊቀ ጳጳሳት✠

ጴጥሮስ ሊቀ ጳጳሳት፡ ጴጥሮስ ወታደሮችን የተላካችሁበትን ፈጽሙ አላቸው። ልዩ የሆነች ቀሙሱን አውልቆ አንገቱን ሰጣቸው። በእውነትም ሰማዕት ሆነ። [እግዚአብሔር] ሃይማኖትን ታቀና ዘንድ መርጦ ሾመህ። የማይነዋወጥ መሠረት ጽኑ ምስሶ የጳጳሳት አለቃ ጴጥሮስ ንዑድ ክቡር ነው። ለአሕዛብ የሕግ መምህር ነው። የተራቡትን አጠገብ የተራቆቱትን አለበሰ። የተማረኩትን ተቤዠ። የሰማዕታት መጨረሻ የጳጳሳት አለቃ ጴጥሮስ ንዑድ ክቡር ነው። (#በግእዝ፡ ይቤሎሙ ጴጥሮስ ለሐራ ፈጽሙ መልእክተክሙ አስሐወ ሎሙ ፊቃሮ ቅድስተ ወመጠዎሙ ክሳዶ ክብርተ ወኮነ ሰማዕተ በጽድቅ። ኀረየክ ወሢመክ ሊቀ ጳጳሳት ከመ ታስተራትዕ ኩሎ ሃይማኖተ። ብፁዕ ጴጥሮስ ሊቀ ጳጳሳት ዐምድ ጽኑዕ መሠረት ዘኢያንቀለቅል። መምህረ ሕግ ለአሕዛብ። አጽገብ ርጉባነ ወአልበሰ ዕሩቃነ። ወቤዘዎሙ ለባውዋን። ብፁዕ ጴጥሮስ ሊቀ ጳጳሳት ተፍጻሜ ሰማዕት)።

ካህናት፡ ሃይማኖታቸው የቀና ጳጳሳት፣ ቀላውስትና ዲያቆናት እንዲሁም ከሁሉ በላይ የሆነች የጸናች አዳራሽ የቅድስት ቤተክርስቲያን ማሕበር ሁሉ ንዑዳን ክቡራን ናቸው። (#በግእዝ፡ ብፁዓን እሙንቱ ጳጳሳት ቀላውስት ወዲያቆናት ርቱዓነ ሃይማኖት ወኩሉ ፍጻሜ ማኅበራ ለቅድስት አሐቲ እንተ ላዕለ ኩሉ ቤተክርስቲያን ጽርሕ ቀዋሚት)።

✠ዘጳጳሳት✠

ካህናት፡ ጳጳሳትን፣ ቀላውስትንና ዲያቆናትን ብርሃንን የሚገልጡ መምህራንና ቤተክርስቲያንን የሚጠብቁ እረኞች አድርጎ ሾማቸው። (#በግእዝ፡ ሢሞሙ አብ ጳጳሳተ ቀላውስተ ወዲያቆናተ መምህራነ ከሣትያነ ብርሃን ወኖሎተ ቤተክርስቲያን)።

ጴጥሮስ

መልካም ሥራ፡ አንተ የእግዚአብሔር ሰው ግን ከነውር ሸሽ እውነትንም ተከተል። የማሸነፍ ፍርዱ እስኪመለስ ተጠበቅ። በክርስቶስ ያላችሁ ሥጋችሁን አንጹ። የባልንጀራችሁን በደልም ይቅር በሉ። (#በግእዝ፡ ወአንተሰ ብእሴ እግዚአብሔር ጉይ እምነውር ወዴግን ጽድቀ ተዐቀብ እስከ ይገብዕ ፍትሐ መዊያቱ። እለ በክርስቶስ ሀሎክሙ አንጽሑ ሥጋክሙ። ወኅድጉ አበላ ለቢጽክሙ)።

ጻድቃን፦ አባታቸው በጽዮን ዋጋቸውን በሰጣቸው ጊዜ ጻድቃን በእግዚአብሔር ደስ ይላቸዋል። ሁሉ ከንቱ እንደሆነ አውቀው አብ ተስፋ ያስደረጋቸውን ተስፋቸውን በትዕግሥታቸው ማማር ወረሱ። ለጻድቃን ንጹሕ ቤትን ያዘጋጃበት፣ ዕረፍት ያለበት፣ ገነት የተከፈተበት፣ ክርስቶስ ያለበትን በላይ ያለውን መረጡ። ጻድቃን ሞት በሌለበት በኢየሩሳሌም ደስ ይላቸዋል። [ጻድቃን ሆይ] ጸሎታችሁ በሀገር መካከል እንደ ምስሶ ጽኑ ነው። [ጻድቃን] ጥቂት መከራን ተቀብለው ብዙ ይደሰታሉ። መንግሥተ ሰማያትን አገኙ ወደ ቅድስት ሀገርም ገቡ። ክርስቶስን መርጠው በመንግሥተ ሰማያት ያድራሉ። መከራን ታግሠው የዚህችን ዓለም ፍቅሯን ያቃለሉ፤ ጎላፊ ክብሯንም የናቁ የክርስቶስ ወታደሮች የድንግል በኩሯ [ክርስቶስ] በድንኳን ይቆምላቸዋል። ክፉ ሐሳብን በብዙ መከራ ያሸንፋ ዘንድ የታገሡትን እናደንቃቸዋለን። የጻድቃን ነፍሳት የጸኑ ተራሮች ይባላሉ። የጻድቃን ሞታቸው ሕይወታቸው ነው። የጻድቅ ሥልጣኑ በክብር ከፍ ከፍ ይላል። እግዚአብሔርን ለሚፈራ ጌላው ያምራል የሞቱ ቀን ይባረካል። [ጻድቃን] ክፉን በእምነታቸው አሸነፉ። የብርሃን ልጆች ጻድቃን ሞትን አልፈሩም። ሞት በሌለበትም ደስ ይላቸዋል። ጻድቃን መከራን ተቀበሉ። መከራቸውም ደስታ ሆናቸው። እናንተ [ጻድቃን] ክፉን በትዕግሥታችሁ አሸነፋችሁት። (#በግእዝ፦ ይትፌሥሁ ጻድቃን በእግዚአብሔር ሶበ ይሬእዩ ዕሤቶሙ ዘወሀቦሙ አቡሆሙ በጽዮን። እስመ በሥነ ትዕግሥቶሙ ወረሱ ተስፋሆሙ አብ ዘአሰፈዎሙ አእሚሮሙ ከመ ኩሉ ከንቱ። ዘበላዕሉ አብደሩ ኀበ ሀሎ ክርስቶስ ኀበ ተርኀወ ገነት ወኀበ ተነጽፈ ዕረፍት ዘአስተዳለወ ማኅደረ ንጹሐ ለጻድቃን። ይትፌሥሁ ጻድቃን በኢየሩሳሌም በኀበ አልቦቱ ሞት። እስመ ጸሎትክሙ ከመ ዐምድ ጽኑዕ በማዕከለ ሀገር። ኀዳጠ ሐሚሞሙ ወብዙኀ ይትፌሥሁ። አድምዑ መንግሥተ ሰማያት ወቦኡ ውስተ ሀገር ቅድስት። ክርስቶስህ አብደሩ መንግሥተ ሰማያት የኀድሩ። ለዛቲ ዓለም እለ አስተሐቀሩ ፍቅራ ወእለ መነኩ ኀላፊተ ክብራ ተዐጊሦሙ መከራ ዘክርስቶስ ሐራ ይቀውም ሎሙ በደብተራ ለድንግል በኩራ። ናስተበፅዎሙ ለእለ ተዐገሡ በብዙኀ ባማ ከመ ይማዕዎ ለእኩይ ኀሊና። አድባረ ድጉኃን ይሰመዩ ነፍሳቲሆሙ ለጻድቃን። ሞቶሙሰ ለጻድቃን ሕይወቶሙ ውእቱ። እስመ ለጻድቅ ይትሌዐል ቀርኑ በክብር። ለፈራሄ እግዚአብሔር ይሄኒ ደኀሪቱ ወይትባረክ ዕለተ ሞቱ። ሞዕዎ ለእኩይ በእምነቶሙ። ጻድቃን ውሉደ ብርሃን ኢፈርህዎ ለሞት። ወይትሐሰዩ በኀበ አልቦቱ ሞት። ሐሙ ጻድቃን ሕማሞሙ ትፍሥሕተ ኮኖሙ። አንትሙ ሞዕክምዎ ለእኩይ በትዕግሥትክሙ)።

መንግሥተ ሰማያት፦ እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጃት ዐይን ያላያት ጆሮ ያልሰማት ናት። ሕመም የሌለባት፣ መከራ የሌለባት፣ ከዚህ በኋላ ዳግመኛ የማይሞቱባት ናት። (#በግእዝ፦ ዘዐይን ኢርእዩ ወእዝን ኢሰምዐ ዘአስተዳለወ ለእለ ያፈቅርዎ። ኀበ አልቦ ደዌ ወአልቦ ሕማም ኀበ ኢይመውቱ እምዝ ዳግመ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስ] የጻድቃን ብርሃን ነው። ሰውን የሚወድ ክርስቶስ ሁልጊዜ ይቅር ባይ ነው። የጻድቃንን ሰውነት ይጠብቃል። ከኃጥኣን እጅም ያድናቸዋል። ለምእመናን ያበራላቸዋል። የማያልቅ ደስታ ነው። (#በግእዝ፦ ብርሃን ለጻድቃን ክርስቶስ። መሓሪ ወትረ መፍቀሬ ሰብእ

ክርስቶስ የዐቅብ ነፍስ ጻድቃን ወያኔኅኖሙ እምእደ ኃጥኣን ወያበርህ ሎሙ ለመሃይምናን ፍሥሐ ዘኢየንልቅ)።

✠ዘሰማዕት✠

ሰማዕት፦ በሰማዕታት ትዕግሥት ሀገር ትድናለች። [ሰማዕታት] በሃይማኖት ምስክር ሆኑ። ሰማዕትን እንደ ወርቅ በእሳት ፈተናቸው [ጠበሷቸው]። እንደመሥዋዕት ጽና ተቀበላቸው። የክርስቶስ ሰማዕታት ከዚህ ከጎላፊው ዓለም በተሰደዱ መጠን በሚመጣው ዓለም እጅግ ደስ ይላቸዋል። ሰማዕት በትዕግሥታቸው ጠላታቸውን አሸነፉ። እንደ ንጋት መንጋት፤ እንደ ፀሐይ መውጣት፤ በአትክልት ቦታ እንዳለ መብራት የቅዱሳን ሰማዕት ብርሃናቸው እንዲሁ ነው። በሃይማኖት የጸኑ ቅዱሳን ሰማዕት ሞትን አልፈሩትም። ስለሃይማኖት ዓለምን ናቁ ፍጹም መከራንም ታገሡ። የክርስቶስ ሰማዕት የሥጋ መከራን ታገሡ። (#በግእዝ፦ በትዕግሥቶሙ ለሰማዕት ትድኅን ሀገር። ሰማዕተ ኮኑ በሃይማኖት። ከመ ወርቅ በእሳት ፈተኖሙ ለሰማዕት ወከመ ጽንሐሐ መሥዋዕት ተወክፎሙ። ሰማዕታቲሁስ ለክርስቶስ አምጣነ ተሰዱ እምዝንቱ ዓለም ጎላፊ ወፈድፋደ ይትፌሥሑ ገሐደ በዓለም ዘይመጽእ። ሰማዕት በትዕግሥቶሙ ሞፀ ፀሮሙ። ከመ ጎሐ ጽባሕ ወከመ ሠርቀ ፀሐይ ከመ ማኅቶት ዘውስተ ገነት ከማሁ ብርሃኖሙ ለቅዱሳን ሰማዕት። ኢፈርህዎ ለሞት ቅዱሳን ሰማዕት እለ ጽኑዓን በሃይማኖት። በእንተ ሃይማኖት መነኑ ዓለመ ወተዐገሡ መከራ ፍጹሙ። ሰማዕተ ክርስቶስ ምንዳቤ ሥጋ ተዐገሡ)።

ነገረ ክርስቶስ፦ [ክርስቶስ] የመነኩሳት ተስፋ የቤተክርስቲያን ሙሽራዋ ነው። ለሰማዕት ጎይላቸው ክርስቶስ ነው። (#በግእዝ፦ ተስፋ መነኩሳት መርዓዊሃ ለቤተክርስቲያን። ጎይል ክርስቶስ ውእቱ ለሰማዕት)።